

Pořadové číslo: 9

1. Název vzdělávacího programu:

Studium pedagogiky pro učitele druhého stupně základní školy a učitele střední školy

2. Studijní plán:

Studijní plán					
Povinné předměty/bloky/moduly					
Název předmětu/bloku/modulu	Oblast	Rozsah (vyuč. hodiny)	Lektoři	Dop. sem.	Návaznost na KR AU
Obecná pedagogika a teorie vyučování	PP	10	doc. Kantorová	1/Z	1.1, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.2
Psychologie pro učitele	PP	14	dr. Lemrová	1/Z	1.1, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.2, 6.1, 6.3
Obecná didaktika	ObecD	12	doc. Fasnerová	1/Z	1. 1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3
Pedagogická komunikace	PP	6	dr. Buchtová	1/Z	1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.2, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2
Digitální technologie ve vzdělávání	PP	4	doc. Szotkowski	1/Z	1.1, 1.2, 2.2, 2.3, 2.4, 3.3
Pedagogická praxe 1 - reflektovaná asistentská	PR	25	doc. Fasnerová	1/Z	1.1, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3
Žák se speciálními vzdělávacími potřebami	PP	10	doc. Finková	1/L	2.2, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2
Profesní portfolio učitele	ObecD	4	dr. Buchtová	1/L	1.1, 2.5, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 6.3
Pedagogická diagnostika	ObecD	10	dr. Petrová	1/L	2.2, 2.4, 2.5, 3.1, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.3
Tvorba kurikula	PP	12	dr. Nábělková	1/L	2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5
Interkulturní výchova	PP	4	dr. Plischke	1/L	3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2
Škola jako instituce a organizace	PP	4	dr. Opletalová	1/L	5.1, 5.2, 6.1, 6.2
Pedagogická praxe 2 - reflektovaná asistentská	PR	25	doc. Fasnerová	1/Z	1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3
Plánování a projektování výukového procesu	ObecD	5	dr. Dvořáková Kaněčková	2/Z	1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5
Učitel a hodnocení výsledků učení	ObecD	4	dr. Petrová	2/Z	1.2, 2.4, 2.5, 4.1, 4.2, 4.3
Pedagogická praxe 3 – učitelská reflektovaná	PR	50	doc. Fasnerová	2/Z	všechny kompetence KR AU
Soft skills učitelů	PP	5	dr. Jurkovičová	2/L	3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2, 6.1
Rizikové chování žáků	PP	6	doc. Szotkowski	2/L	3.1
Pedagogická praxe 4 – učitelská reflektovaná	PR	50	doc. Fasnerová	2/L	všechny kompetence KR AU
Povinně volitelné předměty/bloky/moduly					
Oborová didaktika – účastníci si volí oborovou didaktiku na základě svého předchozího magisterského vzdělání	OborD	45	oborový didaktik	2/Z	1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3

3. Charakteristika předmětů/bloků/modulů:

Název předmětu/bloku/modulu:	Obecná pedagogika a teorie vyučování				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	10	Doporučený semestr:	1/Z
Lektoři:					
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definovat a objasnit vědní obor pedagogika, • vybrat a formulovat faktory rozvoje lidského jedince, • reprodukovat a analyzovat výchovu a další základní pedagogické pojmy, • vysvětlit a specifikovat cíle a obsah výchovy, • popsat a provést rozbor etap výchovného procesu, • vyjádřit podstatu pedagogické efektivity a kategorizovat výchovné zásady, • formulovat a zhodnotit osobnost učitele a osobnost vychovávaného jedince, • určit a analyzovat výchovné prostředky, • vyjádřit podstatu školy a jejího klimatu a navrhnout možnosti utváření pozitivního klimatu, • interpretovat podstatu alternativních škol, uvést klady a zápory a podpořit osobní názor na tento typ škol, • objasnit vztahy mezi cílem výchovy a kulturní realitou, • vysvětlit význam základních výchovných diskurzů, • charakterizovat výchovu jako formativní proces, • analyzovat a rekonstruovat proces výchovy jako lidskou zkušenost v procesu vědění, • hodnotit a vytvářet vlastní teorii a metodiku výchovy. • definovat základní teorie výchovy a vzdělávání v různých kontextech, • vysvětlit význam základních teorií vzdělávání v kontextu implicitních teorií, • charakterizovat edukaci jako kognitivní a formativní proces, • analyzovat a rekonstruovat základní vzdělávací koncepce, • hodnotit (kriticky) a vytvářet průnik mezi teorií a praxí. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní pedagogické znalosti, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.2)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad), situační metody, brainstorming, problémové metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	kolokvium (kombinovaná forma)				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:					

Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou obecné pedagogiky a teorie vyučování.

Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)

1. Vědní obor pedagogika. Základní pedagogické pojmy a jejich vzájemné vztahy.
2. Faktory rozvoje lidského jedince.
3. Výchova jako předmět pedagogické vědy. Výchova a sebevýchova.
4. Cíle a obsah výchovy.
5. Výchovní proces a jeho etapy. Efektivita výchovního procesu. Výchovní zásady.
6. Osobnost učitele.
7. Osobnost vychovávaného jedince.
8. Výchovní prostředky.
9. Škola a její klima.
10. Alternativní školy.

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

- KANTOROVÁ, Jana a kol. Vybrané kapitoly z obecné pedagogiky II. Olomouc: Hanex, 2010. ISBN 978-80-7409-030-1.
- KANTOROVÁ, Jana a kol. Vybrané kapitoly z obecné pedagogiky I. Olomouc: Hanex, 2008. ISBN 978-80-7409-024-0.
- Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. Společné profesní kompetence. MŠMT, říjen 2023.
- BREZINKA, W. Východiska k poznání výchovy. Brno: L. Marek, 2001.
- CURREN, R. A Companion to the Philosophy of Education. Oxford: Wiley-Blackwell, 2003.
- STROUHAL, M. Teorie výchovy. Praha: Grada, 2013.
- SVOBODOVÁ, Z., PALOUŠ, R. Homo educandus: filosofické základy teorie výchovy. Praha: Karolinum, 2011.
- BERTRAND, Y. Soudobé vzdělávací teorie. Praha: Portál, 1998.
- BERTRAND, Y. Contemporary Theories and Practice in Education. Madison: ATWOOD Publishing, 2005.
- CHUDÝ, Š. CHUDÝ, Š. Teorie výchovy I, UP Olomouc, 2013. ISBN 978-80-86768-56-4.
- CHUDÝ, Š. Teorie výchovy II, UP Olomouc, 2013. ISBN 978-80-86768-57-1.

Název předmětu/bloku/modulu:	Psychologie pro učitele				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	14	Doporučený semestr:	1/Z
Lektoři:	PhDr. Soňa Lemrová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pochopit problematiku jednotlivých teoretických i aplikovaných oblastí a disciplín psychologie, stejně jako porozumět psychickému fungování žáků (i pedagogů, rodičů); • rozumět problematice pozornosti, paměti (včetně procesů ukládání informací do paměti a práce s těmito pamětními informacemi), myšlení a inteligence, motivace, či učení, a to nejen obecně, ale především v kontextu pedagogické praxe a umět je dát do souvislostí se školním prostředím a jeho aktéry; • chápat a rozumět tomu, proč jsou žáci, jací jsou, jaké jsou jejich aktuální projevy, možnosti, limity atd. Měli by se tedy orientovat v tématu periodizace psychického vývoje, klíčových vývojových teorií, souvisejících (nejen) s učebním procesem u žáků (jako je kognitivní, morální či psychosociální vývoj), a v dostatečné hloubce rozumět jednotlivým aspektům vývojových období; • orientovat se v základních rysech v tématu osobnosti, charakteru či temperamentu; • postihnout problematiku socializace a jejich druhů a mechanismů, výchovných stylů, stejně jako znát sociální skupiny (jejich dělení, struktura, skupinové normy, skupinová dynamika, konformita), prosociální chování a jeho formy a altruismus; • popsat a uvést příklady sociálních interakcí (kooperace, kompetice, afiliace), sociální komunikace a sociální percepce; 				

	<ul style="list-style-type: none"> orientovat se v jednotlivých aktérech pedagogického procesu (přiblížit specifika profese učitele, otázky jeho osobnosti a identity, či problematiku zvládnání zátěže; postihnout vymezení žáka jeho základních charakteristik, včetně problematiky osobnosti žáka/studenta v prostředí školy a v neposlední řadě i téma nadaných a selhávajících žáků/studentů); <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní psychologické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.2, 6.1, 6.3)</p>
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad, vypravování), názorně-praktické metody (instruktáž), situační metody, heuristické metody, brainstorming, problémové metody</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou pedagogické psychologie.</p> <p>Témata: (téma 2, 3, 5, 8 vždy 2 vyučovací hodiny, téma 1, 4, 6, 7, 9, 10 vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologie – zdroje, předmět, hlavní směry a školy, systém disciplín. 2. Učení – pojem (učení v širším a užším pojetí). Psychologické teorie učení (pojetí učení). Zákony učení. Klasifikace druhů učení 3. Kognitivní procesy – kognitivní a učební (studijní) styl. Vyučovací styl učitele. 4. Osobnost učitele a žáka a její role v pedagogickém procesu (Eysenckova, Jungova typologie, Pětifaktorový model osobnosti, TA model funkční plynulosti). 5. Vývojová psychologie – osobnost v procesu vývoje (Teorie psychosociálního vývoje osobnosti E. H. Eriksona, Cyklus vývoje podle Pamelý Levin – transakčně-analytický model) 6. Proces socializace, identita jedince a sociální chování. 7. Morální vývoj dětí v kontextu školy, J. Piaget, G. Kohlberg. 8. Sociálně psychologické procesy v edukačním prostředí. Sociální interakce, postoje (teorie kognitivní disonance), sociální kognice – atribuce, sociální percepce – utváření dojmu, schémata, učitelská typizace žáků. 9. Malá sociální skupina, struktura a dynamika v malé sociální skupině (konformita, sociální facilitace, polarizace, sociální zahálení). 10. Konflikty – vymezení konfliktu, řešení konfliktu; Zátěžové situace a jejich zvládnání (coping). Průběh profesní dráhy učitele. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>Bedrnová, E. (2010). Duševní hygiena a sebeřízení. Praha: Fortuna.</p> <p>Blinka, L. (2015). Online závislosti. Praha: Grada.</p> <p>Drapela, J. V. (2011). Přehled teorií osobnosti. Praha: Portál.</p> <p>Fisher, S. a kol. (2014). Sociální patologie. Závažné sociálně patologické jevy, příčiny, prevence, možnosti řešení. Praha: Grada.</p> <p>Fontana, D. (2014). Psychologie ve školní praxi. Praha: Portál.</p> <p>Hájek, K. (2012). Práce s emocemi pro pomáhající profese. Praha: Portál.</p> <p>Hulanová, L. (2012). Internetová kriminalita páchaná na dětech. Praha: Triton.</p> <p>Erikson, E. (2015). Životní cyklus rozšířený a dokončený. Praha: Portál.</p> <p>Hayes, N. (2013). Základy sociální psychologie. Praha: Portál.</p> <p>Hewstone, M., Stroebe, W., & Jonas, K. (Eds.) (2016). An Introduction to Social Psychology. 6th ed. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc.</p> <p>Jedlička, R. (2015). Poruchy socializace u dětí a dospívajících. Praha: Grada.</p> <p>Jucovičová, D. a H. Žáčková. (2014). Reeducace specifických poruch učení u dětí. Praha: Portál.</p> <p>Kolektiv autorů. (2015). DSM-5. Diagnostický a statistický manuál duševních poruch. Praha: Portál.</p> <p>Kolář, M. (2011). Nová cesta k léčbě šikany. Praha: Portál.</p> <p>Lerner, R. M., & Steinberg, L. (Eds.) (2009). Handbook of Adolescent Psychology. 3rd ed. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc.</p>

- Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.
- Martínek, Z. (2015). Agresivita a kriminalita školní mládeže. Praha: Portál.
- Matoušek, O. a A. Maoušková. (2011). Mládež a delikvence. Praha: Portál.
- McQuail, D. (2009). Úvod do teorie masové komunikace. Praha: Portál.
- Miller, P. H. (2011). Theories of Developmental Psychology. New York, NY: Worth Publishers.
- Moravcová, E. (2015). Delikvence mládeže – trendy a souvislosti. Praha: Portál.
- Myers, D. G. (2016). Sociální psychologie. Praha: Edika.
- Nakonečný, M. (2014). Motivace chování. Praha: Triton.
- Piaget, J. a B. Inhelder. (2014). Psychologie dítěte. Praha: Portál.
- Plháková, A. (2007). Učebnice obecné psychologie. Praha: Academia.
- Pokorná, V. (2010). Teorie a náprava vývojových poruch učení a chování. Praha: Portál.
- Pugnerová, M. a J. Kvintová. (2016). Přehled poruch psychického vývoje. Praha: Grada.
- Robinson, M. D., Watkins, E. R., & Harmon-Jones, E. (2013). Handbook of Cognition and Emotion. New York, NY: Guilford Press.
- Říčan, P. (2014). Cesta životem. Praha: Portál.
- Shaffer, D. R., & Kipp, K. (2010). Developmental Psychology: Childhood and Adolescence. Belmont, CA: Wadsworth.
- Schroeder, D. A. & Graziano, W. G. (2015). The Oxford Handbook of Prosocial Behavior. Oxford: Oxford University Press.
- Sobotková Nielsen, V. a kol. (2014). Rizikové a antisociální chování v adolescenci. Praha: Grada.
- Sperry, R. (2016). Komunikace v problémových situacích. Praha: Portál.
- Sternberg, R. J. (2009). Kognitivní psychologie. Praha: Portál.
- Šedřová, K. a R. Švaříček. (2012). Komunikace ve školní třídě. Praha: Portál.
- Švamberg-Šauerová, M. (2018). Techniky osobnostního rozvoje a duševní hygieny učitele. Praha: Grada.
- Thórová, K. (2015). Vývojová psychologie. Praha: Portál.
- Vybíral, Z. (2015). Lži, polopravdy a pravda v lidské komunikaci. Praha: Portál.

Název předmětu/bloku/modulu:	Obecná didaktika				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	12	Doporučený semestr:	1/Z
Lektoři:	Doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analyzovat obecnou didaktiku jako vědní disciplínu i jako nástroj vzdělavatele, • definovat specifika základních kategorií obecné didaktiky, umět je rozeznávat v edukačním procesu a vysvětlit potřebu jejich systémového ukotvení v edukačním procesu, • rozlišovat faktory ovlivňující průběh edukace podle možnosti jejich ovlivnitelnosti ze strany vzdělavatele, akcentovat význam motivace při učení, • vysvětlit provázanost postupů plánování, realizace a hodnocení výsledku edukace, • plánovat vyučovací proces, • zhodnotit výsledky žákova výkonu, • modifikovat veškeré didaktické kategorie na heterogenní složení žáků v ročníku, • realizovat sebehodnocení učitele prostřednictvím sebereflexivních technik. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1. 1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová, projektová výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-praktické metody (instruktáž), didaktická hra, inscenační metody, situační metody, brainstorming, projektová metoda</p>				

Způsob ověření naplnění cílů účastníků:	zkouška (kombinovaná forma)
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou obecné didaktiky.</p> <p>Témata: (témata 1–12 vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obecná didaktika jako vědní disciplína i jako nástroj vzdělavatele. 2. Didaktické pojmy, didaktický trojúhelník, motivace ve vyučování. 3. Analýza kurikulárního dokumentu RVP ZV. 4. Tvorba časově tematického plánu obecně, různé druhy ŠVP. 5. Formulace výukových cílů, jejich taxonomie, vlastnosti. 6. Výukové metody, klasifikace dle jednotlivých autorů. 7. Organizační formy výuky. 8. Materiálně-didaktické prostředky a jejich využití. 9. Učební úlohy, jejich taxonomie, formulace, posuzování souboru učebních úloh. 10. Způsoby hodnocení výsledků učení žáků 11. Příprava na vyučování – tvorba písemné přípravy na vyučování. 12. Sebereflexe pedagoga/sebereflexe žáků/reflexe výuky. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>JANIŠ, Kamil a LOUDOVÁ, Irena. <i>Obecná didaktika: (vybraná témata)</i>. Vydání druhé. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2018. ISBN 978-80-7405-444-0.</p> <p>KALHOUS, Zdeněk et al. <i>Školní didaktika</i>. Vyd. 2. Praha: Portál, 2009. 447 s. ISBN 978-80-7367-571-4.</p> <p>Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)</p> <p>OBST, Otto. <i>Řízení výuky</i>. Olomouc: UP, 2012.*</p> <p>SKALKOVÁ, Jarmila. <i>Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování</i>. 2. rozš. a aktualiz. vyd. [V nakl. Grada] vyd. 1. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.</p> <p>VALIŠOVÁ, Alena a KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. <i>Obecná didaktika a její širší pedagogické souvislosti v úkolech a cvičeních</i>. Pedagogika. Praha: Grada, 2021. ISBN 978-80-271-3249-2.</p> <p><i>Virtuální hospitace</i>. Modul audio video [online].</p> <p>Motivační videa Pdf UPOL pdf.upol.cz/student/motivacni-vidoa</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Pedagogická komunikace				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	6	Doporučený semestr:	1/Z
Lektoři:	Mgr. Tereza Buchtová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Předmět je úvodem do problematiky komunikativních dovedností jako významné součásti dovedností pro 21. století, komplexní disciplíny a její aplikace v pedagogické praxi.</p> <p>Student získává a rozvíjí komunikativní kompetenci jednak pod vedením vyučujícího, jednak prostřednictvím samostatného studia, a to v souladu s kompetenčním rámcem a všemi oblastmi, jimiž dovednost komunikovat prolíná. Především pak jde o vhodné didaktické zprostředkování obsahu vyučovaných předmětů (1.2), stanovení cílů, vedení a reflexe výuky (2.1 – 2.5), vhodnou komunikací utváření pozitivního klimatu ve třídě a ve škole (3.2), hodnocení výkonu žáka a podpora jeho sebereflexe (4.2 – 4.3), komunikace a spolupráce s aktéry edukačního procesu (5.1 – 5.2), odpovědná práce s informacemi a s digitálními prostředky (6.1 – 6.2).</p>				

	<p>Předmět je dále zaměřen k získání a rozvoji komunikativních kompetencí studentů pro účinný kontakt se zdravými i handicapovanými žáky.</p> <p>Cíle: Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definovat základní pojmy z teorie komunikace a rétoriky, zdůvodnit jejich význam v současné společnosti • specifikovat jednotlivé typy komunikace a analyzovat pravidla, která přispívají k účinné pedagogické a sociální komunikaci • objasnit základní poznatky z oblasti asertivity, asertivními technikami a s možnostmi jejich využití v pedagogických interakcích • umět se prezentovat jak písemným, tak ústním projevem • ovládat zásady správné pedagogické komunikace s využitím moderních aktivizačních metod • prakticky aplikovat vědomosti ze sociální komunikace, vývojové, pedagogické a sociální psychologie při řešení modelových situací • aplikovat měkké dovednosti do simulovaných pedagogických situací • v praktické výuce získat zpětnou vazbu o svém vystupování a na základě reflexe a sebereflexe zlepšit svůj slovní projev, nonverbalitu i styl jednání s lidmi, • rozvíjet prosociální chování, a to zejména v oblasti osobní sebejistoty, sebereflexe a emoční stability • aplikovat získané znalosti a dovednosti při hodnocení vlastního projevu a vytyčování cílů svého osobního rozvoje v oblasti pedagogické komunikace.
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad), názorně-demonstrační metody, didaktická hra, inscenační metody, situační metody</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	
<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou pedagogické komunikace.</p> <p>Témata: (jedna vyučovací hodina určena pro 2 témata)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Komunikace v souboru dovedností pro 21. století. 2. Rétorika v učitelství. Verbální a nonverbální komunikace ve výuce. 3. Umění sebeprezentace v profesi učitele. 4. Specifika a zásady pedagogické komunikace. Monolog a dialog ve vyučování. Aktivní naslouchání. 5. Asertivita, formální a neformální autorita v pedagogické komunikaci. 6. Učební text a obrazový materiál jako prostředky pedagogické komunikace. 7. Emoční inteligence, empatie, sebereflexe v práci učitele. 8. Komunikace ve skupině, aktivizační metody. Interaktivní styl učitele. 9. Konflikt a možnosti jeho řešení ve výuce. 10. Patologické způsoby komunikace, narušená komunikační schopnost, mezní a kritické situace v pedagogické komunikaci. 11. Inkluzivní pedagogická komunikace. 12. Komunikace v rámci multikulturní společnosti, genderově korektní způsob vyjadřování v pedagogické komunikaci. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>	
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	
<p>Povinná literatura BOŘKOVEC, M. (Ed.) a MŠMT ČR. (2023). <i>Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. Společné profesní kompetence</i>. Praha: MŠMT ČR. KOPŘIVA, P., NOVÁČKOVÁ, J. (2010). <i>Respektovat a být respektován</i>. Kroměříž: Spirála. MAREŠ, J., KRÍVOHLAVÝ, J. (1995). <i>Komunikace ve škole</i>. Brno: MU. ŠEDOVI, K., ŠVARČÍČEK, R. & ŠALAMOUNOVÁ, Z. (2012). <i>Komunikace ve školní třídě</i>. Praha: Portál. MIKULÁŠTÍK, M. (2010). <i>Komunikační dovednosti v praxi</i>. Praha: Grada. JŮVOVÁ, A. <i>Komunikativní dovednosti</i>. Olomouc: Agentura Gevak, s. r. o. ROSENBERG, M. B. (2016). <i>Nenásilná komunikace (Vydání čtvrté)</i>. Praha: Portál.</p>	

Doporučená literatura:

BUCHTOVÁ, B. (2006). *Rétorika*. Praha: Grada.
 DeVITO, J. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2018-0.
 GAVORA, Peter. (2005). *Učitel a žáci v komunikaci*. Brno: Paido.
 KLENKOVÁ, J. *Kapitoly z logopedie I*. Brno: Paido, 2000. ISBN 80-85931-88-5.
 LEJSKA, M. *Poruchy verbální komunikace a foniatrie*. Brno: Paido, 2003. ISBN 80-7315-038-7.
 VYBÍRAL, Z. (2009). *Psychologie komunikace*. Praha: Portál.
 WATZLAWICK, P., BAVELAS, J. B., JACKSON, D. D., JANEČKOVÁ, B., & VYBÍRAL, Z. (2011). *Pragmatika lidské komunikace: interakční vzorce, patologie a paradoxy*. Brno: Newton Books.

Název předmětu/bloku/modulu:	Digitální technologie ve vzdělávání				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	4	Doporučený semestr:	1/Z
Lektoři:	Doc. PhDr. René Szotkowski, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Zaměření disciplíny je v souladu s Kompetenčním rámcem absolventa a absolventky učitelství, kde obsahově prostupuje téměř všemi oblastmi. Klíčový přesah má daná disciplína do oblasti č. 1. Vyučované obory a jejich zprostředkování žákům a žákyním zejména pak do kompetence kompetence 1.1 Rozumím vyučovaným oborům a dále se v nich rozvíjím – Umím ve vyučovaných oborech využívat moderní technologie. Dále kompetence 1.2 Didakticky zprostředkují obsah vyučovaných oborů žákům a žákyním v souladu s jejich vzdělávacími potřebami. V oblasti č. 2. Plánování, vedení a reflexe výuky zasahuje zejména do kompetence 2.2 Poznávám vzdělávací potřeby žáků a žákyň a plánuji výuku tak, aby každému žákovi a žákyni umožňovala aktivně se zapojit a dosahovat stanovených cílů, dále do kompetence 2.3 Podporuji u žáků a žákyň zvědavost a motivaci k učení a kompetence 2.4 Efektivně vedu výuku a v jejím průběhu zjišťuji míru porozumění žáků a žákyň a reaguji na jejich potřeby. V oblasti č. 3. Prostředí pro učení zasahuje zejména do kompetence 3.3 Zajišťuji vhodné uspořádání fyzického prostoru i digitálního prostředí, kde se učení odehrává.</p> <p>Cíle: Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • popsat a charakterizovat základní, strategické a koncepční dokumenty vztahujícím se k digitálnímu vzdělávání a rozvíjení digitální gramotnosti, • popsat a charakterizovat didaktické aspekty vybraných digitálních technologií ve vzdělávání, technických výukových prostředků, učebních pomůcek, počítačových systémů, informačních a komunikačních technologií, médií a multimédií, • ovládat a provádět základní údržbu vybraných digitálních technologií a technických výukových prostředků, • ovládat interaktivní tabuli a interaktivní LCD panel ve vzdělávání, • popsat a charakterizovat a ovládat vybranou interaktivní programovatelnou techniku, • ovládat základní vizualizační techniku (školní vizualizér), • využívat možnosti vzdělávacích portálů a otevřeného vzdělávání, • připravit prezentaci nepromítaného záznamu (záznamové plochy), prezentaci pro interaktivní tabuli, promítací (projekční) techniku, zvukovou (auditivní) techniku a televizní techniku, • volit využití didaktické techniky ve výuce v souladu s formami a metodami výuky, • připravit podklady pro tvorbu prezentací pro statickou i dynamickou projekci, • připravit vyučovací jednotku podporovanou interaktivní tabulí, počítačem, internetem, statickou i dynamickou projekcí. 				
Metody a formy výuky:	forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová				

	výuková metoda: slovní metody (popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), didaktická hra, heuristické metody, problémové metody
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou využívání digitálních technologií ve vzdělávání.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Komerční a freeware aplikace pro edukační účely. Didaktické aspekty vybraných technických výukových systémů, počítačových systémů, informačních a komunikačních technologií, médií a multimédií. 2. Základní uživatelské dovednosti s moderní didaktickou technikou. Princip, obsluha a základní údržba vybraných technických výukových prostředků. Ergonomické zásady při práci s moderní didaktickou technikou. 3. Výuková prezentace. Interaktivní tabule ve vzdělávání. Tablet ve vzdělávání. 4. Vzdělávací portály. Vzdělávací sociální síť. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p><u>Povinná literatura</u></p> <p>KOPECKÝ, Kamil, René SZOTKOWSKI, Lukáš KUBALA, Veronika KREJČÍ a Martin HAVELKA. <i>Moderní technologie ve výuce (o moderních technologiích ve výuce s pedagogií pro pedagogy)</i>. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2021. ISBN 978-80-244-5926-4.</p> <p>REDECKER, Christine a Yves PUNIE. Evropský rámec digitálních kompetencí pedagogů: DigCompEdu. [„European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu“] ISBN 978-92-79-73494-6 DOI:10.2760/159770. Dostupné z: https://ucitel21.rvp.cz/front.home/evropsky-ramec-digitalnich-kompetenci-pedagogu-digcompedu</p> <p>ČERNÝ, Michal, Dagmar CHYTKOVÁ, Pavlína MAZÁČOVÁ a Gabriela ŠIMKOVÁ. <i>Informační vzdělávání pro učitele</i>. Brno: Flow, 2015. ISBN 978-80-88123-07-1.</p> <p>DOSEDLA, Martin a Jan VÁLEK. <i>Informační a komunikační technologie 1</i>. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6171-2.</p> <p>DOSEDLA, Martin a Jan VÁLEK. <i>Informační a komunikační technologie 3</i>. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6299-3.</p> <p>SZOTKOWSKI, René. <i>Od běžné školní tabule k tabuli interaktivní. Z pohledu učitele základní a střední školy</i>. Brno: Paido, 2013. ISBN 978-80-7315-247-5.</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Žák se speciálními vzdělávacími potřebami				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	10	Doporučený semestr:	I/L
Lektoři:	doc. Mgr. Dita Finková, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Cílem předmětu je vybavit účastníky kompetencemi, nutnými pro vzdělávání žáků v heterogenní třídě (tj. třídě, kde se společně vzdělávají žáci intaktní, žáci se speciálními vzdělávacími potřebami a žáci nadaní).</p> <p>Účastníci budou umět charakterizovat žáka se speciálními vzdělávacími potřebami a budou umět analyzovat systém podpůrných opatření.</p> <p>Zvláštní důraz je kladen na identifikaci, nastavení, realizaci a vyhodnocení podpůrných opatření 1. stupně a na roli učitele a pracovníků školního poradenského pracoviště v této oblasti.</p> <p>Účastníci dokáží vymezit podstatu a funkci školských poradenských pracovišť (SPC a PPP) a středisek výchovné péče. Zhodnotit proces spolupráce školy s těmito poradenskými institucemi.</p> <p>Účastník objasní základní charakteristiku jednotlivých druhů znevýhodnění a kriticky zhodnotí dopady těchto znevýhodnění na vzdělávání žáků s:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mentálním postižením 				

	<ul style="list-style-type: none"> • Zrakovým postižením • Sluchovým postižením • Tělesným postižením • Narušenou komunikační schopností • Poruchami autistického spektra • Vývojovými poruchami učení • Vývojovými poruchami chování • Tzv. sociálním znevýhodněním (s důrazem na vzdělávání žáků s odlišným mateřským jazykem) <p>Pozornost je věnována i problematice vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných.</p> <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní speciálně-pedagogické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 2.2, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2)</p>
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář</p> <p>organizační forma: hromadná, skupinová</p> <p>výuková metoda: slovní metody (vypravování, popis), situační metody, problémové metody, diskuse</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou speciální pedagogiky, s akcentem na žáka sekundární školy.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vzdělávání dětí, žáků a studentů se SVP v minulosti 2. Aktuální řešení speciálních vzdělávacích potřeb v rámci české školské legislativy 3. Pojem a obsah podpůrných opatření 4. Diagnostika SVP 5. Druhy podpůrných opatření uplatnitelných ve vzdělávání 6. Povinnosti školy, pedagogů při naplňování SVP 7. Specifické skupiny dětí, žáků a studentů se SVP (žáci se zdravotním postižením, znevýhodněním, znevýhodněním socio-kulturním) 8. Práce s nadanými žáky 9. Pedagogičtí pracovníci podílející se na naplňování SVP 10. Zásady komunikace se žákem se SVP/ zákonnými zástupci <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>FELCMANOVÁ, Lenka a Martina HABROVÁ. Katalog podpůrných opatření: dílčí část : pro žáky s potřebou podpory ve vzdělávání z důvodu sociálního znevýhodnění. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2015. ISBN 978- 80-244-4655-4.</p> <p>MICHALÍK, Jan, Pavlína BASLEROVÁ a Lenka FELCMANOVÁ. Katalog podpůrných opatření pro žáky s potřebou podpory ve vzdělávání z důvodu zdravotního nebo sociálního znevýhodnění: obecná část. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2015. ISBN 978-80-244-4654-7.</p> <p>Národní ústav pro vzdělávání. Charakter podpory – 1. stupeň podpůrných opatření. 2017 [citováno 4. 5. 2017]. Dostupné z: http://www.nuv.cz/t/charakterpodpory-i-stupen-podpurnych-opatreni</p> <p>Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.</p> <p>Vyhláška č. 72/2005 Sb., o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních</p> <p>Zákon č. 516/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Profesní portfolio učitele				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	4	Doporučený semestr:	1/L
Lektoři:	Mgr. Tereza Buchtová, Ph.D.				

Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definovat profesní portfolio učitele • Objasnit, k čemu profesní portfolio slouží • Objasnit naplňování profesních potřeb pomocí portfolia • Vytvořit sebehodnocení a hodnocení učitelů • Hodnotit na základě kritérií • vést sebereflexi • Podpořit profesní rozvoj učitele či učitelky • Systematicky pracovat na utváření svého sebepojetí v roli učitele či učitelky • Spolupracovat s kolegy a kolegyněmi na společném profesním růstu <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat profesní kompetence učitele, které velmi úzce navazují na kompetence definované v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 2.5, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 6.3)</p>
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, individualizovaná výuková metoda: slovní metody (popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), myšlenková mapa</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou tvorby a vedení profesního portfolia učitele.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obsah profesního portfolia učitele 2. Nástroje pro tvorbu profesního portfolia učitele 3. Sebereflexe 4. Hodnocení a zpětná vazba <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>ANDRYSOVÁ, Pavla. Kompetenční modely učitelského vzdělávání. Monografie. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2018. ISBN 978-80-244-5391-0.</p> <p>Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)</p> <p>TRUNDA, Jiří. Profesní portfolio učitele: soubor metod k hodnocení a sebehodnocení. Praha: Národní ústav pro vzdělávání, 2012. ISBN 978-80-87063-62-0.</p> <p>VYSTRČILOVÁ, Petra; HAVEL, Jiří a NAJVAR, Petr. Sada nástrojů pro (sebe)hodnocení studentů na souvislé praxi. Brno: Masarykova univerzita, 2022. ISBN 978-80-280-0223-7.</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Pedagogická diagnostika				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	10	Doporučený semestr:	1/L
Lektoři:	PhDr. Jitka Petrová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat diagnostické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci				

	absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 2.2, 2.4, 2.5, 3.1, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.3).
	<p>Cíle: Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> vysvětlit místo pedagogické diagnostiky při řízení výuky, vymezit a zdůvodnit zkoumaný jev v souvislosti s edukací, popsat jednotlivé metody pedagogické diagnostiky, vhodně zvolit metodu v souladu s diagnostikovaným problémem, administrovat a aplikovat diagnostické metody (nástroje, techniky), zpracovat jednoduchý diagnostický projekt.
Metody a formy výuky:	forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad, vypravování), názorně-praktické metody (instruktáž), situační metody, brainstorming, problémové metody
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	kolokvium (kombinovaná forma)
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Disciplína je zaměřena na seznámení účastníků s problematikou diagnostikování v edukačním prostředí, a to s akcentem na pedagogickou diagnostiku žáka sekundární školy. Účastníci se seznámí s úkoly, specifickými rysy a oblastmi pedagogické diagnostiky žáka sekundární školy a školní třídy, jakožto sociální skupiny. Osvojí si vědomosti a dovednosti nutné pro využití jednotlivých diagnostických metod v pedagogickém procesu.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> Pedagogická diagnostika v systému pedagogiky. Základní pojmy. Diagnostický proces. Specifika pedagogické diagnostiky. Diagnostické kompetence učitele. Klasifikace diagnostických metod: Pozorování a techniky standardizovaného pozorování. Strukturální rozhovor. Dotazník. Anketa. Anamnéza. Kazuistika. Analýza dokumentů. Sociometrie. Autodiagnostika a autoreflexe v profesi. Diagnostika sociálního klimatu třídy a školy. Diagnostika žáka v oblasti učení. Diagnostika volného času žáka a dospělého. Diagnostika sociálního zázemí žáka a dospělého. Strategie a prognóza rozvoje žáka. Pedagogická intervence. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>BENDL, Stanislav. <i>Školní kázeň v teorii a praxi</i>. Praha: Trioton, 2011. ISBN 978-80-7387-432-2.</p> <p>DITRICH, Pavel. <i>Pedagogicko – psychologická diagnostika</i>. Jinočany: H a H, 1993. ISBN 80-85467-06-2.</p> <p>MERTIN, Václav, KREJČOVÁ, Lenka. <i>Metody a postupy poznávání žáků</i>. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. ISBN 978-80-7357-679-0.</p> <p>MEZERA, Antonín, TOPIČOVÁ, Jitka. <i>Mapování stylu žákova učení</i>. Dobrá škola. Kariérové poradenství – testy a dotazníky pro žáky. Praha: Raabe, 2015. ISBN 978-80-7496-183-0.</p> <p>MUSILOVÁ, Marcela. <i>Případová studie jako součást pedagogické praxe</i>. Olomouc: PdF UP, 2003. ISBN 80-244-0749-3.</p> <p>MUSILOVÁ, Marcela. <i>Pedagogická diagnostika</i>. Olomouc: PVP, 2012. ISBN 978-80-904822-4-1.</p> <p>ONDRÁČEK, Petr. <i>Vyrušování, neposlušnost a odmítání spolupráce</i>. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2001.</p> <p>ZELINKOVÁ, Olga. <i>Pedagogická diagnostika a individuální vzdělávací program</i>. 3. vyd. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-262-0044.</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Tvorba kurikula				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	12	Doporučený semestr:	1/L
Lektoři:	Mgr. Jitka Nábělková, Ph.D.				

Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Cílem předmětu je, aby účastníci:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aplikovali své znalosti o projektovém kurikulu v jejich kurikulu realizovaném (plány předmětů, tematických celků, hodin v kontextu závazného kurikula), • uplatnili kurikulární teorie, koncepty a přístupy při tvorbě různých typů vzdělávacích programů, • získali dovednosti v oblasti tvorby realizovaného kurikula, • uvědomili si význam kurikula pro naplňování cílů vzdělávání, • disponovali znalostmi základních přístupů k projektování kurikula (vstřícný, zprostředkující model kurikula), • vysvětlili rozdíly mezi těmito přístupy a jejich dopady na tvorbu kurikula, • uvedli konkrétní příklady kurikulárních jednotek, které jsou založeny na různých přístupech, • shrnuli obsah dokumentů RVP a ŠVP, • disponovali dovednostmi při projektování kurikula v rozsahu svých aprobačních předmětů, tematických celků a jednotlivých hodin v kontextu závazných kurikulárních dokumentů RVP a vybraného ŠVP, • vymezili cíle, učivo v kontextu požadavků vybraného ŠVP školy, • formulovali výstupy z učení v kontextu klíčových kompetencí, • uvedli příklady konkrétních kurikulárních jednotek pro různé typy škol, • stanovili způsoby kontroly dosažených výsledků vzdělávání žáka, • popsali aktuální trendy ve tvorbě kurikula, dovedli uvést kritéria pro posuzování kvality kurikula. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní pedagogické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5)</p>
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, projektová výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-praktické metody (instruktáž), myšlenková mapa, projektová metoda, problémové metody</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	<p>kolokvium (kombinovaná forma)</p>
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět Tvorba kurikula se zabývá teoretickými a praktickými aspekty tvorby kurikula (konceptového, plánovaného, realizovaného, efektového).</p> <p>Témata: (každé téma vždy 2 vyučovací hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Koncepce kvality výuky (vyučování jako celistvý proces; interakce, individualizace a diferenciacce, role zpětné vazby apod.). 2. Proměny paradigmatu kurikulárního diskurzu, determinanty a teoretický kontext projektování kurikula. 3. Didaktické zprostředkování učiva (transformace, zjednodušení, elementarizace, redukce, rekonstrukce učiva), didaktická (a mikrodidaktická) analýza učiva (nároky kladené na učebnice a jiná edukační média). 4. Soudobé proměny vzdělávání a učitelská profese. 5. Dimenze (odborné, diagnostické, didaktické aj.) profesionality učitele. 6. Národní i mezinárodní výzkumy výuky a školního vzdělávání. <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	

Hajerová, Müllerová, L., Slavík J. (2020). Modelování kurikula. ISBN 978-80-261-0903-7.
 Maňák, J. a kol. (2008). Kurikulum v současné škole.
 Prášilová, M. Vzdělávací program a jeho tvorba.
 Průcha, J. a kol. (2003) Pedagogický slovník. ISBN 80-7178-772-8.
 PASCH, M. a kol. (1998). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. ISBN 80-7178-127-4.

Název předmětu/bloku/modulu:	Interkulturní výchova				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	4	Doporučený semestr:	1/L
Lektoři:	PhDr. Jitka Plischke, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definovat pojem interkulturní výchova, interkulturní vzdělávání a další základní pojmy, • formulovat cíle interkulturní výchovy, popsat strategie vedoucí k naplňování jejích cílů, • posoudit realizaci interkulturní výchovy v České republice v kontextu evropského dění, • vyjmenovat a charakterizovat menšiny (žijící v ČR), posuzovat vztahy menšiny a většiny, • objasnit postavení cizinců v ČR, včetně možností a úskalí jejich začlenění do společenského života v ČR se zaměřením na začlenění do vzdělávacího systému, • popsat aktuální situaci ve školách ve vztahu ke vzdělávání žáků cizinců/žáků s odlišným mateřským jazykem, • aplikovat teoretické znalosti, nabyté dovednosti a obecné zkušenosti na výuku v heterogenní skupině, • efektivně a vstřícně interagovat s žákem dle jeho vzdělávacích potřeb, s rodiči žáků a s komunitou. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní pedagogické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (vypravování, popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), situační metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:					

Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou interkulturní výchovy.

Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)

1. Vymezení základních pojmů – interkulturní výchova (multikulturní výchova, globální výchova), interkulturní komunikace; interkulturní kompetence; interkulturní konflikt. Interkulturní výchova/vzdělávání, cíle a metody.
2. Početní zastoupení menšin v České republice, jejich charakteristika, postavení a možnosti začlenění; vztah menšiny a většiny.
3. Metodika práce s žáky cizinci v základních školách – teoretické přístupy, praktické zkušenosti, zainteresované instituce.
4. Příprava pedagoga na realizaci interkulturního vzdělávání. Interkulturní výchova jako téma v ostatních evropských zemích.

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

ČENĚK, Jiří, SMOLÍK, Josef. Interkulturní psychologie: Vybrané kapitoly. Praha, Grada, 2016. ISBN 9788024754147.
 LECHTA, Viktor (ed.). Inkluzivní pedagogika. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-1123-5. (kap. 25)
 MOREE, Dana. Základy interkulturního soužití. Praha: Portál, 2015. ISBN 9788026209157.
 PRŮCHA, Jan Interkulturní psychologie. Praha: Portál, 2010. ISBN 9788073677091.
 PRŮCHA, Jan. Interkulturní komunikace. Praha: Grada, 2010. ISBN 9788024730691.
 BURYÁNEK, Jan (ed.). Interkulturní vzdělávání. Dostupné na https://cloud.inkluzivniskola.cz/sites/default/files/uploaded/interkulturni_vzdelavani_i.pdf. Citováno dne 23. 11. 2023.
 Portály:
 MigraceOnline: <https://migraceonline.cz/cz/temata/interkulturni-vzdelavani-2>
 Inkluzivní škola: <https://inkluzivniskola.cz/>
 Národní pedagogický institut České republiky: <https://www.npi.cz/>
 Portál podpory pedagogických pracovníků vzdělávajících děti/žáky cizince: <https://cizinci.npi.cz/>

Název předmětu/bloku/modulu:	Škola jako instituce a organizace				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	4	Doporučený semestr:	1/L
Lektoři:	Ing. Alena Opletalová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • objasnit pojetí školy: jako instituce, organizace, pracoviště, pospolitosti a místa k učení, obce, poradenského pracoviště, bezpečného místa pro žáky i učitele, komunitního centra, centra celoživotního učení aj. a uvádět vhodné příklady ze školní i školské praxe; • se znalostí témat školy jako instituce a organizace (viz níže) vytvořit bezpečné prostředí pro učení žáků a žákyň; • komunikovat s kolegy, rodiči či zákonnými zástupci žáků a žákyň tak, aby měli dostatek informací pro podporu jejich vzdělávání a vzájemnou spolupráci. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní pedagogické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 5.1, 5.2, 6.1, 6.2)</p>				
Metody a formy výuky:	forma výuky: seminář organizační forma: hromadná výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), brainstorming, problémové metody				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:					

Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou struktury a řízení školy.

Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)

1. Základní představy o řízení, škola jako instituce, regionální školství, vzdělávací soustava - § 7 školského zákona.
2. Školská soustava.
3. Vzdělávací systém, školský systém/školství (otevřený systém se sociální složkou).
4. Makrořízení školy

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

OBST, Otto. Manažerské minimum pro pedagogické pracovníky. Olomouc:

Vydavatelství UP, 2013. Zavěšeno v LMS MOODLE.

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), <http://www.msmt.cz/dokumenty-3/skolsky-zakon>

Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, v platném znění a jeho prováděcí předpisy, především vyhláška č. 412/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 317/2005, o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků, akreditační komisi a kariérním systému pedagogických pracovníků

Webové stránky:

MŠMT ČR: <http://www.msmt.cz>

Národní pedagogický institut <http://www.npi.cz>.

Portál MŠMT EDU: <https://www.edu.cz/>

Název předmětu/bloku/modulu:	Plánování a projektování vyučovacího procesu				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	5	Doporučený semestr:	2/Z
Lektoři:	Mgr. Eva Dvořáková Kaněčková, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none">• Popsat a objasnit roli a význam plánování v pedagogickém procesu.• Vyjmenovat a vysvětlit principy makro a mikro plánování ve škole.• Charakterizovat základní kurikulární dokument RVP/ŠVP, s ohledem na plánování a projektování kurikula.• Provést didaktickou analýzu učiva v učebnicích a jiných učebních materiálech, s ohledem na očekávané výstupy RVP/ŠVP, dle aprobační.• Sestavit jednorozhodný tematický plán aprobačního předmětu ve zvoleném ročníku.• Nastavit cíle výuky a vést k nastavování vlastních cílů žáky a žákyně.• Prakticky realizovat komplexní a podrobnou přípravu na vyučovací jednotku dle aprobační.• Zhodnotit efektivitu přípravy na vyučovací jednotku s ohledem na dosažitelnost výukových cílů.• Zhodnotit význam a přínos podrobné přípravy pro začínající učitele. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5)</p>				
Metody a formy výuky:	forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-demonstrační metody, heuristické metody, problémové metody				

Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou plánování a projektování vyučovacího procesu.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plánování v pedagogickém procesu. 2. Makro a mikro plánování ve škole. 3. Kurikulární dokumenty v práci učitele. 4. Tematický plán, kurikulum a výuka. 5. Příprava vyučovací jednotky <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>OBST, O. Obecná didaktika. Olomouc: UPOL, 2016. ISBN 978-80-244-4916-6.</p> <p>PASCH, M. aj. Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha, 1998. ISBN 80-7178-127-4.</p> <p>PRÁŠILOVÁ, M. Tvorba vzdělávacího programu. Praha: TRITON, 2006. ISBN 80-7254-712-7.</p> <p>MAZÁČOVÁ, Nataša. Vybrané problémy obecné didaktiky. Praha: UK. 2014. ISBN 978-80-7290-677-2</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Učitel a hodnocení výsledků učení				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	4	Doporučený semestr:	2/Z
Lektoři:	PhDr. Jitka Petrová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakterizovat metody hodnocení, • zachytit význam formativního hodnocení jako prostředku pro utváření sebehodnotících strategií u žáků sekundární školy, • uvést možnosti práce s chybou, • popsat reflexivní strategie při hodnocení žáků mezi sebou, • popsat sebereflexivní strategie žáků. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat didaktické i diagnostické kompetence, a to ve velmi úzkém vztahu ke kompetenčnímu rámci absolventa a absolventky učitelství (oblast 1.2, 2.4, 2.5, 4.1, 4.2, 4.3).</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář</p> <p>organizační forma: skupinová, diferencovaná</p> <p>výuková metoda: slovní metody (popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), didaktická hra, situační metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	kolokvium				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:					

Disciplína je zaměřena na porozumění problematice hodnocení ve školní praxi. V rámci disciplíny se účastníci seznámí s teoretickým vymezením pojmu hodnocení, funkcí hodnocení, fázemi hodnocení a jednotlivými typy hodnocení, které je možné aplikovat v pedagogické praxi (v souvislosti s výukovými strategiemi a cíli). Dále se účastníci v rámci studia seznámí s nejčastějšími chybami při hodnocení a také opatřeními vedoucími k vyloučení vzniku chyb při hodnocení. Ve výuce bude pozornost věnována především formativnímu hodnocení, jakožto nástroji pomoci žákům identifikovat jejich vzdělávací potřeby a přizpůsobit jim výuku s cílem vylepšit jejich učební výsledky.

Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)

1. Školní úspěšnost.
2. Školní hodnocení a jeho význam pro žáka sekundární školy.
3. Formy hodnocení – klasifikace, slovní (a ústní) hodnocení, jiné formy hodnocení. Formativní a sumativní hodnocení.
4. Učitelova práce s chybou. Hodnotící strategie učitele, reflexe učební aktivity mezi žáky navzájem, sebereflexe žakovy vlastní činnosti.

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

JUCOVIČOVÁ, Drahomíra a ŽÁČKOVÁ, Hana. Školní hodnocení a žáci se specifickými poruchami učení a chování. Praha: D + H, 2017. 206 s. ISBN 978-80-87295-25-0.

KOŠŤÁLOVÁ, Hana, MIKOVÁ, Šárka a STANG, Jiřina. Školní hodnocení žáků a studentů: se zaměřením na slovní hodnocení. Vyd. 2. Praha: Portál, 2012. 151 s. ISBN 978-80-262-0220-2.

SLAVÍK, Jan. Hodnocení v současné škole: východiska a nové metody pro praxi. Praha: Portál, 1999. 190 s. ISBN 80-7178-262-9.

SLAVÍK, Jan et al. Reflexe a hodnocení kvality výuky. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2020. 217 s. ISBN 978-80-261-0920-4.

STARÝ, Karel a kol. Formativní hodnocení ve výuce. Praha: Portál, 2016. 174 s. ISBN 978-80-262-1001-6.

WILIAM, Dylan. Zavádění formativního hodnocení: praktické techniky pro základní a střední školy. 2., revidované vydání. Praha: EDUkační LABORatoř, z.s., 2016. 243 s. ISBN 978-80-906082-7-6.

Název předmětu/bloku/modulu:	Soft skills učitelů				
Oblast:	ObecD	Rozsah (vyuč.hod.):	5	Doporučený semestr:	2/L
Lektoři:	Mgr. Petra Jurkovičová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jmenovat a rozumět charakteristice jednotlivých dovedností spadajících souhrnně pod pojem soft skills, • popsat praktické využití jednotlivých vybraných soft skills v edukačních situacích, • samostatně praktikovat a využívat vybrané soft skills a zhodnotit jejich efektivitu v rámci vzdělávání a péče o žáky, reflexe edukačních situací a sebereflexe učitele v rámci celoživotního učení, <p>využívat specifické techniky podporující týmovou a dialogickou spolupráci se žáky, kolegy, rodiči, atd.</p> <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 3.1, 3.2, 3.3, 5.1, 5.2, 6.1)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář</p> <p>organizační forma: skupinová, projektová</p> <p>výuková metoda: názorně-praktické metody (instruktáž), didaktická hra, inscenační metody, situační metody, projektová metoda, problémové metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:					

Předmět je zaměřen na teoretické vymezení a praktický nácvik využití různých druhů schopností a dovedností řadících se pod souhrnný pojem soft skills. Zaměřovat se budeme zejména na schopnosti, které jsou nejvíce využívány v edukačním procesu a které přímo navazují na očekávané kompetence definované v rámci kompetenčního rámce učitele.

Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)

1. Organizační schopnosti. Vedení lidí.
2. Schopnost navazovat kontakty a vztahy. Vyjednávání a řešení konfliktů
3. Kreativita.
4. Odolnost vůči stresu.
5. Týmová spolupráce.

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které nalezou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

Dupuy, E. Úspěšný dialog. Portál, Praha 2002.

Gordon, T. Škola bez porážek. Praha: Malvern, 2015. ISBN 978-80-7530-006-5

Kopřiva, K. Lidský vztah jako součást profese. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-922-4

Špatenková N., et al. Krizová intervence pro praxi, Praha: Grada Publishing, 2011. 195 s. ISBN 978-80-247-2624-3)

Úlehla, I. Umění pomáhat. Praha: SLON, 2. vyd., 2009. ISBN 978-80-86429-36-6

Catch 21st century skills : teaching materials : communication, collaboration, critical thinking, self-direction, creativity and innovation, making global and local connections, using technology as a tool for learning. Prague: Czech University of Life Sciences, Institute of Education and Communication, 2021. ISBN 978-80-213-3076-4

Vykoupilová, H., Zitková, H. Připravte děti na život: rozvoj soft skills pro každého. Brno: BizBooks, 2021. ISBN 978-80-265-1013-0.

Prince, E-S., Michková, H. 7 měkkých dovedností, které vás posunou kupředu. Brno: BizBooks, 2016. ISBN 978-80-265-0451-1.

Název předmětu/bloku/modulu:	Rizikové chování žáků				
Oblast:	PP	Rozsah (vyuč.hod.):	6	Doporučený semestr:	2/L
Lektoři:	Doc. PhDr. René Szotkowski, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Zaměření disciplíny je v souladu s Kompetenčním rámcem absolventa a absolventky učitelství. Klíčový přesah má daná disciplína do oblasti č. 3. Prostředí pro učení, zejména pak do kompetence 3.1. Vytvářím bezpečné prostředí pro učení.</p> <p>Cíle: Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • vymežit základní pojmy vztahující se k rizikovému chování, • vyjmenovat a popsat formy rizikového chování, • popsat vybrané projevy rizikového chování v on-line prostředí (kyberšikana, kybergrooming, sexting, závislostní chování, kybernemoci, rizika sociálních sítí apod.), • vysvětlit pojmy vztahující se k primární prevenci rizikového chování – specifická primární prevence rizikového chování (všeobecná, selektivní a indikovaná), nespecifická primární prevence rizikového chování, • zdůvodnit nutnost koncepce Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2019–2027, • popsat vybrané programy školní prevence rizikového chování, • vymežit úlohu školního metodika prevence, • vyjmenovat a popsat organizace a projekty k prevenci rizikového chování v on-line prostředí. 				
Metody a formy výuky:	forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová				

	výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), heuristické metody, brainstorming, problémové metody
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou obecné pedagogiky.</p> <p>Témata: (vždy 1 vyučovací hodina)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vymezení základních pojmů vztahujících se k rizikovému chování a popis forem rizikového chování (kyberšikana, kybergrooming, sexting, závislostní chování, kybernemoci apod.) 2. Primární prevence rizikového chování – specifická primární prevence rizikového chování (všeobecná, selektivní a indikovaná) 3. Primární prevence rizikového chování – nspecifická primární prevence rizikového chování 4. Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2019-2027 5. Programy školní prevence rizikového chování; úloha školního metodika prevence 6. Rizikové chování v souvislosti s využíváním AI <p>Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.</p>
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<p>MŠMT. <i>Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2019-2027</i> [online]. Praha, 2019. Dostupné z: http://www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/strategie-a-koncepce-ap-msmt.</p> <p>MIOVSKÝ, Michal et al. <i>Návrh doporučené struktury minimálního preventivního programu prevence rizikového chování pro základní školy</i>. 1. vyd. Praha: Klinika adiktologie, 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Všeobecná fakultní nemocnice v Praze ve vydavatelství Togga. 2012. ISBN 978-80-87258-74-3.</p> <p>MIOVSKÝ, Michal et al. <i>Prevence rizikového chování ve školství</i>. 2. přepracované a doplněné vyd. Praha: Nakladatelství Lidové noviny. 2015. ISBN 978-80-7422-392-1.</p> <p>MIOVSKÝ, Michal et al. <i>Výkladový slovník pojmů školské prevence rizikového chování</i>. Praha: Univerzita Karlova v Praze & Togga. 2012. ISBN 978-80-87258-89-7.</p> <p>PROCHÁZKA, Miroslav. <i>Metodik prevence a jeho role na základní škole</i>. Praha: Pasparta, 2019. ISBN 978-80-88290-28-5.</p> <p>AUJEZKÁ, Anna et al. <i>Příklady dobré praxe programů školní prevence rizikového chování</i>. 1. vyd. Praha: Klinika adiktologie, 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Všeobecná fakultní nemocnice v Praze ve vydavatelství Togga, 2012. ISBN 978-80-87258-91-0.</p> <p>SZOTKOWSKI, René a kol. <i>Sexting u českých dětí</i>. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2020. ISBN 978-80-244-5793-2 (print), ISBN 978-80-244-5794-9.</p> <p>SZOTKOWSKI, René a Kamil KOPECKÝ. <i>Kyberšikana a další druhy online agrese zaměřené na učitele</i>. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2018. ISBN 978-80-244-5334-7 (print), ISBN 978-80-244-5335-4 (on-line).</p> <p>KOPECKÝ, Kamil, René SZOTKOWSKI a Pavla DOBEŠOVÁ. <i>Riziková komunikace a seznamování českých dětí v kyberprostoru</i>. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2021. ISBN 978-80-244-5914-1.</p> <p>KOPECKÝ, Kamil, René SZOTKOWSKI a Veronika KREJČÍ. <i>Rizikové formy chování českých a slovenských dětí v kyberprostoru</i>. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2015. ISBN 978-80-244-4861-9.</p> <p>FISCHER, Slavomil a Jiří ŠKODA. <i>Sociální patologie: závažné sociálně patologické jevy, příčiny, prevence, možnosti řešení</i>. 2. vyd. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-5046-0.</p> <p>BĚLÍK, Václav. <i>Prevence rizikového chování ve školním prostředí: pro studenty pomáhajících oborů</i>. Brno: Tribun EU, 2016. ISBN 978-80-263-1015-0.</p> <p>SOBOTKOVÁ, Veronika. <i>Rizikové a antisociální chování v adolescenci</i>. 1. vyd. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-4042-3.</p>

Název předmětu/bloku/modulu:	Oborová didaktika – humanitní předměty (účastníci si volí oborovou didaktiku na základě svého předchozího magisterského vzdělání)				
Oblast:	OborD	Rozsah (vyuč.hod.):	45	Doporučený semestr:	2/Z

Lektoři:	Mgr. Josef Nevařil, Ph.D. (AJ), doc. Mgr. Jaroslav Vala, Ph.D. (ČJ), doc. PhDr. Stanislav Štěpáník, Ph.D. (ČJ), Mgr. Tomáš Hubálek, Ph.D. (ZSV), PhDr. Jitka Plischke, Ph.D. (D)
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aktivně používat pojmy didaktiky a oborové didaktiky v souvislosti s příslušnou výukou, uplatnit požadavky z nich vyplývající ve výuce. • Vyjádřit základní okruhy teorie oborové didaktiky humanitních předmětů a jejich souvislosti. • Popsat a aktivně používat postupy formulování cílů výuky v humanitních předmětech. • Vymezit pojem učební úloha v humanitních předmětech • Uvést členění učebních úloh v humanitních předmětech • Analyzovat funkce učebních úloh v procesu výuky všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu. • Vyjádřit specifika výuky humanitních předmětů vzhledem k charakteristice žáka jako adresáta výuky. • Zdůvodnit roli všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu ve vztahu k informačním technologiím. • Popsat specifika všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu a objasnit jejich význam. • Charakterizovat požadavky na vzdělávání v humanitních předmětech. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní oborově didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3)</p>
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová, výuková metoda: slovní metody (výklad, rozhovor, popis), názorně-demonstrační metody, didaktická hra, situační metody, myšlenková mapa</p>
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou oborové didaktiky (specificky podle předchozího magisterského vzdělání).</p> <p>Témata pro obor Český jazyk: (každé téma vždy 3 vyučovací hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Didaktika českého jazyka, její charakteristika a cíle. 2. Jazykové vyučování v historickém kontextu. 3. Vzdělávací obor Český jazyk a literatura, jeho postavení v RVP ZV, struktura. 4. Metody, formy a cvičení užívaná v hodinách jazykového vyučování. 5. Komunikační pojetí jazykového vyučování. 6. Kritické myšlení, jeho fáze a metody. 7. Problematika integrace složek vzdělávacího oboru český jazyk a literatura, vzdělávacích oborů, klíčových kompetencí a průřezových témat. 8. Učebnice českého jazyka jako základní školy. 9. Hodnocení a klasifikace v jazykově-komunikačním vyučování a literární výchově. 10. Pomůcky a metodická opora ve vyučování českého jazyka (internetové odkazy, publikace, časopisy). 11. Komunikační a slohová výchova na 2. stupni ZŠ (cíle a obsah), metody a formy práce v komunikační a slohové výchově. 12. Rozvoj foneticko-fonologické a ortoepické, morfologické, lexikální a syntaktické kompetence; rozvoj dovedností čtení, naslouchání, mluvení a psaní. 13. Didaktická interpretace uměleckého textu (zásady a obecný postup). 14. Poezie v systému literární výchovy – specifika lyrické poezie, obecné problémy poezie v literární výchově. 15. Čtenářské strategie žáků a jejich podpora. <p>Témata pro obor Cizí jazyk: (téma 1 dotace 3 vyučovací hodiny, téma 2–12 vždy 2 vyučovací hodiny, témata 13–17 vždy 4 vyučovací hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologické základy osvojování a učení se cizímu jazyku.

2. Motivace a další faktory ovlivňující proces učení se cizímu jazyku.
3. Cíle a obsah výuky cizího jazyka a jejich prezentace ve vzdělávacích dokumentech (RVP ZV, "Bílá kniha", atd.).
4. Základní didaktické principy a postupy ve výuce cizích jazyků vzhledem k jednotlivým věkovým skupinám žáků.
5. Principy komunikativního přístupu k vyučování cizích jazyků.
6. Vztah mezi jazykovými prostředky a jazykovými dovednostmi, pojem jazykových funkcí.
7. Typy, struktura a organizační formy výuky. Párová a skupinová práce.
8. Učební materiály a pomůcky – učebnice, slovníky, časopisy, videa, IT aj.
9. Angličtina jako jazyk interakce mezi učitelem a žáky ve vyučování.
10. Funkce překladu ve výuce cizího jazyka (a nebezpečí jeho zneužití).
11. Využití mezipředmětových vztahů – jazyky napříč kurikulem, CLIL.
12. Diferenciace cizojazyčné výuky vzhledem k jazykové způsobilosti žáků a jejich věku.
13. Výuka jazykových dovedností. Pojetí a druhy jazykových dovedností.
14. Výuka poslechu s porozuměním. Volba vhodných forem prezentace, nácviku a upevňování.
15. Výuka čtení s porozuměním. Volba vhodných forem prezentace, nácviku a upevňování.
16. Výuka ústního vyjadřování. Volba vhodných forem prezentace, nácviku a upevňování.
17. Výuka písemného vyjadřování. Volba vhodných forem prezentace, nácviku a upevňování.

Témata pro obor Dějepis: (každé téma vždy cca 4,5 vyučovací hodiny)

1. Dějepis v kurikulárních dokumentech, RVP, ŠVP, cíle výuky dějepisu, mezipředmětové vztahy, vazba dějepisu na průřezová témata, dějepis jako prostředek rozvoje klíčových kompetencí pro aktivní občanský, profesní a osobní život.
2. Tematické plány, analýza dějepisného učiva, výběr učiva, didaktická transformace učiva. Výzvy Strategie 2030+ na redukci učiva. Problematika zařazení moderních dějin do tematických plánů.
3. Příprava výukové jednotky (vyučovací hodiny), osvojení široké škály forem, didaktických metod, znalost jejich kombinací a využití s ohledem na různé výchovně-vzdělávací kontexty; pedagogický konstruktivismus v dějepise, metody podporující rozvoj historického myšlení, badatelsky orientovaná výuka v dějepise, projektové vyučování
4. Specifika materiálních didaktických prostředků a pomůcek pro výuku dějepisu, hmotné, textové a vizuální prameny; využití různých typů dobových svědectví (kronik, pamětí, deníků, dobové korespondence aj.); práce s textem metodami programu RWCT a dějepis jako prostředek rozvoje kritického myšlení a čtenářství (práce s prekoncepty, struktura evokace-uvědomění-reflexe).
5. Učebnice dějepisu pro ZŠ a SŠ, pracovní sešity, historické mapy a atlasy, časová osa, komparace učebnic nejčastěji využívaných nakladatelství (SPN, Fraus, Nová škola, Didaktis aj.), praktická cvičení s učebnicemi různých nakladatelství.
6. Využití moderních technologií v dějepise, práce s audiovizuálním materiálem, s interaktivní tabulí, internetovými platformami pro výuku dějepisu, on-line výukové programy pro distanční vzdělávání v dějepise a hybridní výuku, HistoryLab.
7. Role paměti ve výuce dějepisu, paměťové instituce (exkurze, badatelská výuka, příklady dobré praxe), rodinná a kolektivní paměť, pamětníci; práce se stereotypy a mýty, dějepis jako příležitost k pěstování kritického myšlení, tolerance a demokracie.
8. Realizace vyučovací hodiny dle přípravy, vytváření bezpečného prostředí, podpora třídního klimatu v hodinách dějepisu, principy respektující komunikace, dějepis jako prostor pro spolupráci, diskusi, podporu a rozvoj potenciálu všech žáků, možnosti individuálního přístupu a tempa pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, diferenciace. Metody ověřování výsledků učení, důkazy o učení, ústní zkoušení, test, on-line test, ověřování kompetencí k historickému a kritickému myšlení, interpretačních dovedností, testové úlohy orientované na ověření porozumění historickým událostem, kauzalitě, důsledkům, testové otázky pracující s obrazovým, textovým a mapovým materiálem a jeho interpretací (ověřování kompetencí k analýze historického pramene)
9. Hodnocení, zpětná vazba, autoevaluace, různé podoby hodnocení v dějepise (klasifikace, slovní hodnocení), sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků, žákovská evaluace, formativní hodnocení, úspěch pro každého žáka.
10. Komunikace o dějepise, rodič – žák – učitel (efektivní zpětná vazba, konzultační třídní schůzky, bezpečná tripartita); předmětová komise – kooperace v rámci vyučujících dějepisu; učitel – sborovna; principy komunikace neohrožující vzájemné vztahy, vzájemná spolupráce. Celoškolní projekty, kooperace, dějepis v mezipředmětových vazbách.

Témata pro obor Společenské vědy: (každé téma vždy 3 vyučovací hodiny)

1. Charakteristika tematického celku RVP ZV Člověk ve společnosti (zaměření celku, očekávané výstupy, učivo, problematická místa celku z pohledu učitele i žáka, příklad didaktické transformace vybraného tématu se zaměřením na metody, formy a prostředky).
2. Charakteristika tematického celku RVP ZV Člověk jako jedinec (zaměření celku, očekávané výstupy, učivo, problematická místa celku z pohledu učitele i žáka, příklad didaktické transformace vybraného tématu se zaměřením na metody, formy a prostředky).

3. Charakteristika tematického celku RVP ZV Člověk, stát a hospodářství (zaměření celku, očekávané výstupy, učivo, problematická místa celku z pohledu učitele i žáka, příklad didaktické transformace vybraného tématu se zaměřením na metody, formy a prostředky).
4. Charakteristika tematického celku RVP ZV Člověk, stát a právo (zaměření celku, očekávané výstupy, učivo, problematická místa celku z pohledu učitele i žáka, příklad didaktické transformace vybraného tématu se zaměřením na metody, formy a prostředky).
5. Charakteristika tematického celku RVP ZV Mezinárodní vztahy, globální svět (zaměření celku, očekávané výstupy, učivo, problematická místa celku z pohledu učitele i žáka, příklad didaktické transformace vybraného tématu se zaměřením na metody, formy a prostředky).
6. Vzdělávací obory Výchova k občanství a Etická výchova v kontextu aktuálních událostí ve společnosti (přínosy a rizika vzájemného propojení, specifikace metod, forem a prostředků výuky).
7. Společenský význam, cíle, místo, funkce výchovy k občanství, občanského a společenskovedního základu v edukačním procesu na základních a středních školách.
8. Interdisciplinární a mezioborový charakter oborové didaktiky společenských věd, pedagogické rozvržení látky a plánování výuky ve společenskovedním základu na středních školách. Edukační média a využití IT.
9. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Člověk jako jedinec (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
10. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Člověk ve společnosti (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
11. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Občan ve státě (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
12. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Občan a právo (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
13. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Mezinárodní vztahy, globální svět (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
14. Charakteristika vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru RVP G Úvod do filozofie a religionistiky (očekávané výstupy, obsahy učiva). Podoby a návrhy didaktické transformace učiva do praxe, včetně příkladů vhodných metod a forem výuky. Zařazení oboru do tematických plánů ŠVP. Přesahy oboru do klíčových kompetencí a průřezových témat.
15. Průřezová témata v rámcových vzdělávacích programech (charakteristika, tematické okruhy, možnosti aplikace ve výuce, přínos, možná negativa).

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Vzhledem k nižšímu počtu účastníků v jednotlivých oborových didaktikách bude výuka vedena individualizovaně, tzn. s akcentem na praktický nácvik samostudiem (resp. předchozím studiem) nabytých vědomostí, dovedností a postojů.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

Literatura bude účastníkům doporučena oborovým didaktikem podle zvolené oborové didaktiky. Základní východiska je možné studovat z:

JANIŠ, Kamil a LOUDOVÁ, Irena. Obecná didaktika: (vybraná témata). Vydání druhé. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2018. ISBN 978-80-7405-444-0.

KALHOUS, Zdeněk et al. Školní didaktika. Vyd. 2. Praha: Portál, 2009. 447 s. ISBN 978-80-7367-571-4.

Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)

OBST, Otto. Řízení výuky. Olomouc: UP, 2012.*

SKALKOVÁ, Jarmila. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. 2. rozš. a aktualiz. vyd. [V nakl. Grada] vyd. 1. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.

VALIŠOVÁ, Alena a KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. Obecná didaktika a její širší pedagogické souvislosti v úkolech a cvičeních. Pedagogika. Praha: Grada, 2021. ISBN 978-80-271-3249-2.

Virtuální hospice. Modul audio video [online].

Název předmětu/bloku/modulu:

Oborová didaktika – přírodovědné předměty
(účastníci si volí oborovou didaktiku na základě svého předchozího magisterského vzdělání)

Oblast:	OborD	Rozsah (vyuč.hod.):	45	Doporučený semestr:	2/Z
Lektoři:	RNDr. Martin Jáč, Ph.D. (Př/Bi, Z), Mgr. Jan Wossala, Ph.D. (M)				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aktivně používat pojmy didaktiky a oborové didaktiky v souvislosti s příslušnou výukou, uplatnit požadavky z nich vyplývající ve výuce. • Vyjádřit základní okruhy teorie oborové didaktiky přírodovědných předmětů a jejich souvislosti. • Popsat a aktivně používat postupy formulování cílů výuky v přírodovědných předmětech. • Vymezit pojem učební úloha v přírodovědných předmětech • Uvést členění učebních úloh v přírodovědných předmětech • Analyzovat funkce učebních úloh v procesu výuky všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu. • Vyjádřit specifika výuky přírodovědných předmětů vzhledem k charakteristice žáka jako adresáta výuky. • Zdůvodnit roli všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu ve vztahu k informačním technologiím. • Popsat specifika všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu a objasnit jejich význam. • Charakterizovat požadavky na vzdělávání v přírodovědných předmětech. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní oborově didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (pro vazba především na oblasti 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová, projektová výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), didaktická hra, heuristické metody, projektová metoda, problémové metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou oborové didaktiky (specificky podle předchozího magisterského vzdělání).</p> <p>Témata pro obor Matematika: (každé téma vždy cca 4,5 hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Matematika jako komponenta kurikulárních dokumentů sekundární školy. Školská matematika v Rámcových vzdělávacích programech. Didaktická analýza učiva matematiky v sekundární škole. 2. Modernizace matematického vzdělávání. Základní trendy vývoje, zahraniční náměty a zkušenosti. Transmisivní a konstruktivistické přístupy k matematickému vzdělávání. Didaktická transformace matematických pojmů na základní a střední škole. 3. Problematika motivace a kreativity v matematickém vyučování na jednotlivých stupních a typech škol. Zdroje, formy a nástroje motivace. Rozvíjení myšlení ve vyučování matematice. 4. Komunikace v matematickém vyučování. Jazyk matematiky a jazyk školské matematiky. Terminologie a symbolika ve fylogenezi a ontogenezi. 5. Pracovní metody a postupy ve vyučování matematice. Indukce, dedukce, analogie, experiment, heuristika, algoritmus. Didaktické zásady v matematickém vyučování. Názornost, abstrakce a generalizace. 6. Matematické učební úlohy, jejich místo v matematickém vzdělávání na různém stupni a typu školy. Didaktické funkce, typologie, metody řešení. Práce s matematickými učebními úlohami ve výuce jako reflexe odborných a didaktických kompetencí učitele. 7. Problematika evaluace v matematice. Měření pedagogických jevů, aplikace základních statistických pojmů v pedagogické teorii a školské praxi. Didaktické testy ve školské praxi. Chybný výkon žáka v matematickém vyučování, jeho analýza a interpretace. 				

8. Didaktické prostředky pro vyučování matematice. Učebnice matematiky, její funkce a parametry. Informační a komunikační technologie v matematickém vzdělávání. Multimediální prostředky, interaktivní systémy a technologie v matematickém vzdělávání, aktuální software pro školskou matematiku.
9. Základní etapy vývoje matematiky jako vědy. Periodizace. Směry vývoje v současné matematice. Historická poznámka v matematice ZŠ.
10. Matematické vzdělávání talentovaných a handicapovaných dětí. Péče o matematické talenty, matematické soutěže. Neúspěch v matematice. Poruchy učení a poruchy matematických schopností.

Témata k oboru Biologie: (každé téma vždy cca 4,5 hodiny)

1. Didaktika biologie jako vědní disciplína, biologické učivo ve vzdělávání
2. Rámcový vzdělávací program RVP ZV 2023 - charakteristika vzdělávací oblasti Člověk a příroda, obsah učiva Přírodopisu, průřezové téma Environmentální výchova
3. Rámcový vzdělávací program RVP G 2022 - charakteristika vzdělávací oblasti Člověk a příroda, obsah učiva Biologie, obsah učiva Geologie, průřezové téma Environmentální výchova.
4. Organizační formy ve výuce přírodopisu/biologie (vyučovací hodina, laboratorní práce, exkurze, vycházky, terénní práce, projektová výuka)
5. Metody výuky přírodopisu/biologie (výklad, vysvětlování, vyprávění, instruktaž, pozorování, pokus, rozhovor, diskuze, práce s textem, didaktické hry, brainstorming, pojmové mapy)
6. Materiální prostředky ve výuce přírodopisu/biologie (učební pomůcky, didaktická technika, nejnovější technika – experimentální senzory Vernier, videomikroskopie)
7. Současné učebnice přírodopisu a biologie (tištěné, interaktivní)
8. Metody hodnocení učebnic přírodopisu/biologie (obtížnost textu, obsahová analýza, kognitivní náročnost učebních úloh, typologie grafických prvků)
9. Kontrola vědomostí žáků, didaktické testy
10. Charakteristika badatelsky orientovaného vyučování

Témata k oboru Zeměpis: (každé téma vždy cca 4,5 hodiny)

1. Didaktika geografie jako vědní obor; o
2. Osobnost učitele zeměpisu na ZŠ a geografie na SŠ;
3. Obsah výuky zeměpisu na ZŠ a víceletých gymnáziích a geografie na SŠ;
4. Učebnice zeměpisu pro výuku na ZŠ a učebnice geografie pro výuku na SŠ;
5. Metody, didaktické zásady a organizační formy výuky zeměpisu (geografie);
6. Badatelsky orientované vyučování ve výuce zeměpisu a geografie;
7. Materiálně-technické prostředky ve výuce zeměpisu (geografie);
8. Hodnocení ve výuce zeměpisu a geografie;
9. Mimoškolní a mimotřídní formy práce žáků a učitele ve výuce zeměpisu (geografie);
10. Učitel zeměpisu (geografie) jako reflektivní praktik (využití metodiky 3A při reflexi výuky).

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Vzhledem k nižšímu počtu účastníků v jednotlivých oborových didaktikách bude výuka vedena individualizovaně, tzn. s akcentem na praktický nácvik samostudiem (resp. předchozím studiem) nabytých vědomostí, dovedností a postojů.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

Literatura bude účastníkům doporučena oborovým didaktikem podle zvolené oborové didaktiky. Základní východiska je možné studovat z:

JANIŠ, Kamil a LOUDOVÁ, Irena. Obecná didaktika: (vybraná témata). Vydání druhé. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2018. ISBN 978-80-7405-444-0.

KALHOUS, Zdeněk et al. Školní didaktika. Vyd. 2. Praha: Portál, 2009. 447 s. ISBN 978-80-7367-571-4.

Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)

OBST, Otto. Řízení výuky. Olomouc: UP, 2012.*

SKALKOVÁ, Jarmila. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. 2. rozš. a aktualiz. vyd. [V nakl. Grada] vyd. 1. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.

VALIŠOVÁ, Alena a KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. Obecná didaktika a její širší pedagogické souvislosti v úkolech a cvičeních. Pedagogika. Praha: Grada, 2021. ISBN 978-80-271-3249-2.

Virtuální hospice. Modul audio video [online].

Název předmětu/bloku/modulu:

Oborová didaktika – technické předměty
(účastníci si volí oborovou didaktiku na základě svého předchozího magisterského vzdělání)

Oblast:	OborD	Rozsah (vyuč.hod.):	45	Doporučený semestr:	2/Z
Lektoři:	Prof. PhDr. Milan Klement, Ph.D. (TchV, Inf), Mgr. Martin Havelka, Ph.D. (F, technické předměty – elektrotechnika)				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aktivně používat pojmy didaktiky a oborové didaktiky v souvislosti s příslušnou výukou, uplatnit požadavky z nich vyplývající ve výuce. • Vyjádřit základní okruhy teorie oborové didaktiky technických předmětů a jejich souvislosti. • Popsat a aktivně používat postupy formulování cílů výuky v technických předmětech. • Vymežit pojem učební úloha v technických předmětech • Uvést členění učebních úloh v technických předmětech • Analyzovat funkce učebních úloh v procesu výuky všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu. • Vyjádřit specifika výuky technických předmětů vzhledem k charakteristice žáka jako adresáta výuky. • Zdůvodnit roli všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu ve vztahu k informačním technologiím. • Popsat specifika všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu a objasnit jejich význam. • Charakterizovat požadavky na vzdělávání v technických předmětech. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní oborově didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, diferencovaná výuková metoda: slovní metody (výklad, popis), názorně-demonstrační metody, názorně-praktické metody (instruktáž), heuristické metody, brainstorming, problémové metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou oborové didaktiky (specificky podle předchozího magisterského vzdělání).</p> <p>Témata pro obor technika (elektrotechnika): (každé téma vždy cca 4,5 hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Didaktika techniky jako disciplína pedagogiky (popř. didaktiky), základní pojmy, technická výchova. Problematika obsahu technického vzdělávání a výchovy a jeho vymezení. Pojmy technika, technologie, charakteristika a zákonitosti techniky, technické vědy, vztah k profesnímu vzdělávání. 2. Technické myšlení, technická gramotnost. Pojem kurikulum, východiska, stanovení a formulace cílů ve výuce o technice. Postup transformace technického poznatku na učivo, soudobé požadavky na obsah výchovy v technických předmětech. 3. Integrovaná výuka, druhy integrace v technickém vzdělávání; mezipředmětové vztahy (vazby) – klasifikace, funkce. STEM, STEAM. Sloyd. Propojení učiva mezi jednotlivými vzdělávacími stupni (2. st. ZŠ – SŠ). 4. Metody výuky a organizační formy vyučování se zřetelem k technickému vzdělávání a výchově. Funkce a role učebních úloh. Navození samostatné činnosti žáka – instruktáž. Kontrola, hodnocení v technickém vzdělávání a výchově. 5. Technický experiment – vymezení pojmu, zásady platné pro jeho využití. Projektová výuka. Badatelsky orientovaná výuka. Materiální didaktické prostředky, obvyklé informační zdroje. 6. Uspořádání odborné učebny (dílny) pro výuku techniky. Zajišťování technického materiálu pro výuku a jeho skladování. Prostory pro přípravu materiálu. Řád učebny (dílny), kniha úrazů. Bezpečnostní a hygienická pravidla spojená s technickým vzděláváním a výchovou. Instruktážní nástěnné plakáty. 7. Vybavení školní dílny. Vhodné nástroje a stroje pro opracování materiálu. Didaktizované stroje. Bezpečnost. 				

8. Základní pojmy a kategorie z oblasti konstrukčních, robotických a elektrotechnických stavebnic. Didaktická příprava učitele na výuku v laboratoři s přihlédnutím na konkrétní práce se stavebnicemi a uplatnění digitálních technologií.
9. Rámcový a školní vzdělávací program. Pojetí a obsahová náplň výuky v rámci tematických okruhů „Design a konstruování“, „Provoz a údržba domácnosti“, „Práce s laboratorní technikou“, „Využití digitálních technologií“, „Příprava pokrmů“, „Pěstitelské práce a chovatelství“. Možnosti realizace, vhodné metody a organizační formy výuky, časová dotace, zařazení do jednotlivých ročníků.
10. Organizace a příprava exkurzí, školních výletů, kurzů. Bezpečnost práce při organizování exkurzí a dalších podobných akcí. Charakteristika vhodných objektů pro technické vzdělávání mimo školu.

Témata pro obor informatika: (každé téma vždy 3 hodiny)

1. Oborová didaktika (didaktika technických předmětů, didaktika informatiky) jako vědní disciplína.
2. Problematika vymezování cílů vyučovacího procesu - aplikace na případy vymezení cílů v technické a informační výchově na ZŠ a SŠ.
3. Charakteristika obsahu výuky (postup a zásady utváření). Učební úlohy, klasifikace. Metodika řešení učebních úloh.
4. Vyučovací metody a formy, klasifikace. Aplikace na příklady výuky z oblasti technické a informační výchovy na ZŠ a SŠ.
5. Vyučovací prostředky, klasifikace. Aplikace na příklady výuky z oblasti technické a informační výchovy na ZŠ a SŠ.
6. Interdisciplinární a intradisciplinární vztahy. Mezipředmětové vztahy, klasifikace. Efektivní využívání v technické a informační výchově na ZŠ a SŠ.
7. Problematika ověřování a hodnocení dosažených výsledků v technické a informační výchově na ZŠ a SŠ.
8. Technika, charakteristika a zákonitosti techniky (technické znalosti, technické vědy, členění technických věd. Vztah vědy a techniky, metody vědecké práce). Technické vzdělávání a technická výchova, kreativita v technické výchově.
9. Informatika a její místo v RVP ZV a RVP G/SOV. Klíčové kompetence žáka v oblasti ICT a proces jejich utváření na ZŠ a SŠ.
10. Informační společnost a základní přístupy k jejímu chápání. Základní rozdíly v pojetí vzdělávání v informační společnosti a společnosti industriální. Informační technologie ve výuce a jejich funkce.
11. Informační výchova, informační a digitální gramotnost a její pojetí, informační technologie, vztah informatiky a informačních technologií. Výhody a nevýhody výuky s podporou informačních technologií.
12. Výukový software a multimediální výukové programy – možnosti využití ve výuce technických a informačně zaměřených předmětů. (definice, typologie, klasifikace), kriteria pro jeho výběr a způsoby evaluace.
13. Proces integrace moderních informačních technologií do vzdělávání a jeho fáze. Možnosti využití sítě Internet ve výuce. Příprava na vyučování za využití informačních a komunikačních technologií.
14. Koncepce státní informační politiky ve vzdělávání. Proces její realizace v ČR (INDOŠ a navazující projekty) a jeho kritické zhodnocení. Strategie digitálního vzdělávání do roku 2020 a její dopady na koncepci vzdělávání v oblasti ICT a informatiky.
15. Informační gramotnost žáků v ČR a její mezinárodní porovnání. Výzkum ICILS a jeho výsledky. Zhodnocení mezinárodního výzkumu SITES M1, M2, M3.

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Vzhledem k nižšímu počtu účastníků v jednotlivých oborových didaktikách bude výuka vedena individualizovaně, tzn. s akcentem na praktický nácvik samostudiem (resp. předchozím studiem) nabytých vědomostí, dovedností a postojů.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

Literatura bude účastníkům doporučena oborovým didaktikem podle zvolené oborové didaktiky. Základní východiska je možné studovat z:

JANIŠ, Kamil a LOUDOVÁ, Irena. Obecná didaktika: (vybraná témata). Vydání druhé. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2018. ISBN 978-80-7405-444-0.

KALHOUS, Zdeněk et al. Školní didaktika. Vyd. 2. Praha: Portál, 2009. 447 s. ISBN 978-80-7367-571-4.

Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)

OBST, Otto. Řízení výuky. Olomouc: UP, 2012.*

SKALKOVÁ, Jarmila. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. 2. rozš. a aktualiz. vyd. [V nakl. Grada] vyd. 1. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.

VALIŠOVÁ, Alena a KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. Obecná didaktika a její širší pedagogické souvislosti v úkolech a cvičeních. Pedagogika. Praha: Grada, 2021. ISBN 978-80-271-3249-2.

Virtuální hospice. Modul audio video [online].

Název předmětu/bloku/modulu:	Oborová didaktika – ekonomické předměty (účastníci si volí oborovou didaktiku na základě svého předchozího magisterského vzdělání)				
Oblast:	OborD	Rozsah (vyuč.hod.):	45	Doporučený semestr:	2/Z
Lektoři:	Ing. Alena Opletalová, Ph.D.				
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aktivně používat pojmy didaktiky a oborové didaktiky v souvislosti s příslušnou výukou, uplatnit požadavky z nich vyplývající ve výuce. • Vyjádřit základní okruhy teorie oborové didaktiky ekonomických předmětů a jejich souvislosti. • Popsat a aktivně používat postupy formulování cílů výuky v ekonomických předmětech. • Vymezit pojem učební úloha v ekonomických předmětech • Uvést členění učebních úloh v ekonomických předmětech • Analyzovat funkce učebních úloh v procesu výuky všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu. • Vyjádřit specifika výuky ekonomických předmětů vzhledem k charakteristice žáka jako adresáta výuky. • Zdůvodnit roli všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu ve vztahu k informačním technologiím. • Popsat specifika všeobecně vzdělávacího/odborného předmětu a objasnit jejich význam. • Charakterizovat požadavky na vzdělávání v ekonomických předmětech. <p>Účastníci si prostřednictvím disciplíny budou osvojovat základní oborově didaktické kompetence, které tvoří nedílnou součást celého výchovně-vzdělávacího procesu, a tedy korespondují také s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3)</p>				
Metody a formy výuky:	<p>forma výuky: seminář organizační forma: hromadná, skupinová výuková metoda: slovní metody (výklad), názorně-praktické metody (instruktáž), brainstorming, problémové metody</p>				
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zkouška (kombinovaná forma)				
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Předmět je zaměřen na seznámení účastníků s problematikou oborové didaktiky (specificky podle předchozího magisterského vzdělání).</p> <p>Témata: (každé téma vždy 3 vyučovací hodiny)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cíle vzdělávání ekonomických předmětů na středních školách s ekonomickým zaměřením. 2. Specifičnost učiva EP, vztah teorie a praxe. EP na SŠ, jejich místo v učebním plánu. 3. Učebnice – evaluace vybraných učebnic pro výuku EP. Práce s časopisy ve výuce EP. Využití didaktické techniky při výuce EP. 4. Projektování výuky – tvorba tématických plánů. Příprava učitele EP na vyučování. Pedagogická a sociální role učitele EP. Kreativita v práci učitele. Pedagogická zkušenost a tvořivost. Sebereflexe a sebehodnocení učitele EP. Hospitace ve vyuč. hodinách EP. 5. Předmětová komise a její funkce ve výuce EP. Vlastní zkušenosti a názory v práci člena předmětové komise. 6. Uplatnění didaktických zásad ve výuce EP na SŠ. Příklady pozitivního užití zásad při výuce EP, příklady vyučování s absencí vybraných zásad. 7. Vztah teorie a praxe na SŠ s ekonomickým zaměřením. Místo praxe v kurikulu vybrané SŠ s ekonom. zaměřením. Koncepce praxe. problematika přípravy, řízení a hodnocení praxe na SŠ. 8. Evaluace výsledků výuky. Klasifikační řád, stupnice. Užití didaktických testů ve výuce EP a jejich konstrukce. (Jak zjistíte, že žák rozumí probírané látce a umí ji reprodukovat? Co znamená „umět“ ek. předměty?) 9. Interakce a komunikace ve výuce EP. Komunikativní dovednosti učitele a žáka. Rozvoj komunikativních dovedností. Problematika verbálních metod. Otázka učitele a žáka ve výuce EP. Klasifikace otázek ve výuce EP. (Jak tvoříte učební úlohy? Máte je předem připraveny a promyšleny, tvoříte je pohotově nebo nahodile?) 				

10. Výukové metody, volba a příklady jejich využití ve výuce EP. Aktivizační metody ve výuce EP – jejich přehled, funkce v učebním procesu studentů, vysvětlení podstaty. Příklady užití na SŠ ve výuce EP.
11. Motivace a zájem žáků o výuku EP. Etapy vyučovacího procesu. Fixace a aplikace učiva a kontrola jeho osvojení. Etapy procesu v modelu EUR a jejich využití v praxi SŠ ekonom. zaměření.
12. Kázeň ve výuce, humor, klima třídy. Styly vedení žáků SŠ s ekom. zaměřením. Vlastní poznatky, hodnocení, doporučení.
13. Fiktivní firma, její vedení, využití, vlastní zkušenosti ve výuce EP. Projektové vyučování.
14. Příprava žáků na vyučovací hodiny EP. Typy domácí přípravy na vyučování z hlediska metod. stylů učení žáků, cílů vzdělávání, využitelných prostředků.
15. Finanční gramotnost jako součást kurikula základních a středních škol (obsah, pojetí výuky, přístupy k propojení v rámci mezipředmětových vztahů).

Pro účastníky prezenčního studia je k dispozici studijní podpora v IS STAG, ve které naleznou podněty k vlastní přípravě a k práci v seminářích a cvičeních.

Vzhledem k nižšímu počtu účastníků v jednotlivých oborových didaktikách bude výuka vedena individualizovaně, tzn. s akcentem na praktický nácvik samostudiem (resp. předchozím studiem) nabytých vědomostí, dovedností a postojů.

Studijní literatura / zdroje / pomůcky:

Literatura bude účastníkům doporučena oborovým didaktikem podle zvolené oborové didaktiky. Základní východiska je možné studovat z:

JANIŠ, Kamil a LOUDOVÁ, Irena. Obecná didaktika: (vybraná témata). Vydání druhé. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2018. ISBN 978-80-7405-444-0.

KALHOUS, Zdeněk et al. Školní didaktika. Vyd. 2. Praha: Portál, 2009. 447 s. ISBN 978-80-7367-571-4.

Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství. MŠMT. 2023. (elektronická verze: www.msmt.cz)

OBST, Otto. Řízení výuky. Olomouc: UP, 2012.*

SKALKOVÁ, Jarmila. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. 2. rozš. a aktualiz. vyd. [V nakl. Grada] vyd. 1. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.

VALIŠOVÁ, Alena a KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. Obecná didaktika a její širší pedagogické souvislosti v úkolech a cvičeních. Pedagogika. Praha: Grada, 2021. ISBN 978-80-271-3249-2.

Virtuální hospitace. Modul audio video [online].

Charakteristika předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Pedagogická praxe 1 - reflektovaná asistentská								
Celkový rozsah (vyuč. hod.):	25	A:	0	B:	10	C:	10	D:	5
Lektoři:	doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.								
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování praxe by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analyzovat příslušný kurikulární dokument na státní úrovni, • analyzovat kurikulární dokument na školní úrovni, • vytvořit hospitační protokol, • zapojit se do výuky jako asistent pedagoga, • reflektovat své zapojení s provázejícím/cvičným učitelem, <p>Po absolvování reflexe praxe na VŠ by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reflektovat absolvovanou praxi z hlediska jejího přínosu pro jejich pedagogickou přípravu a její kvality, • sebereflexe, tj. o zamyšlení se nad pocity, které se v nich odehrávaly, co při praxi prožívali, co je překvapilo a proč, • sebereflexe i s posuzováním a hodnocením výuky někoho druhého, • analyzovat edukační proces na základě reflektivních otázek. <p>Výstupy z praxe úzce korespondují s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3)</p>								

Způsoby řízení a reflexe praxe:	Účastníci na tuto praxi budou přiděleni vzdělavatelem na fakultní a spolupracující školy ve skupinách max. po 10 účastnících. I ti účastníci, kteří již jsou v pedagogické praxi, budou tuto náslechovou praxi realizovat na přidělených školách. Reflexe těchto praxí bude realizována provázejícím/cvičným učitelem, který je vybrán vzdělavatelem a je zaručena kvalita jak pedagogické praxe, tak i následné reflexe. Tato praxe bude kontrolována vzdělavatelem.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Pedagogická praxe 1 - reflektovaná asistentská bude realizována v rozsahu 25 hodin celkově, přičemž 10 hodin bude student pozorovat výuku na základní nebo střední škole a 10 hodin bude probíhat reflexe této výuky s provázejícím/cvičným učitelem na dané škole. Během výuky po absolvování 10 náslechových hodin se pod dozorem provázejícího/cvičného učitele může aktivně zapojit do výuky na pozici asistenta. Tato praxe bude reflektována i poskytovatelem vzdělávacího programu, a to v rozsahu 5 hodin. Tato reflexe bude probíhat po ukončení pedagogické praxe za přítomnosti lektora disciplíny i ostatních účastníků programu, kteří budou poskytovat zpětnou vazbu. Účastník si vytváří portfolio pedagogických praxí.

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Pedagogická praxe 2 - reflektovaná asistentská								
Celkový rozsah (vyuč. hod.):	25	A:	0	B:	10	C:	10	D:	5
Lektoři:	doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.								
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování předmětu by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analyzovat kurikulární dokument na školní úrovni (ŠVP), • vytvořit hospitační protokol, • zapojit se do výuky jako asistent pedagoga, • vytvořit časově tematický plán pro výuku, • zapojit se do výuky v tandemu s učitelem, • zapojit se do výuky se svým mikrovýstupem, • reflektovat své zapojení s provázejícím/cvičným učitelem. <p>Po absolvování reflexe praxe na VŠ by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reflektovat absolvovanou praxi z hlediska jejího přínosu pro jejich pedagogickou přípravu a její kvality, • sebereflexe, tj. o zamyšlení se nad pocity, které se v nich odehrávaly, co při praxi prožívali, co je překvapilo a proč, • sebereflexe i s posuzováním a hodnocením výuky někoho druhého, • analyzovat edukační proces na základě reflektivních otázek. <p>Výstupy z praxe úzce korespondují s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba především na oblasti 1.1, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3)</p>								
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Účastníci na tuto praxi budou přiděleni vzdělavatelem na fakultní a spolupracující školy ve skupinách max. po 10 účastnících. I ti účastníci, kteří již jsou v pedagogické praxi, budou tuto náslechovou praxi realizovat na přidělených školách. Reflexe těchto praxí bude realizována provázejícím/cvičným učitelem,								

	který je vybrán vzdělavatelem a je zaručena kvalita jak pedagogické praxe, tak i následné reflexe. Tato praxe bude kontrolována vzdělavatelem.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Pedagogická praxe 2 - reflektovaná asistentská bude realizována v rozsahu 25 hodin celkově, přičemž 10 hodin bude student pozorovat výuku na základní nebo střední škole a 10 hodin bude probíhat reflexe této výuky s provázejícím/cvičným učitelem na dané škole. Během výuky po absolvování 10 následných hodin se pod dozorem provázejícího/cvičného učitele může aktivně zapojit do výuky na pozici asistenta. Po domluvě s provázejícím/cvičným učitelem je možné se účastnit výuky v podobě mikrovýstupů, nebo společně s učitelem v tandemu. Tato praxe bude reflektována i vzdělavatelem vzdělávacího programu, a to v rozsahu 5 hodin. Tato reflexe bude probíhat po ukončení pedagogické praxe za přítomnosti lektora disciplíny i ostatních účastníků programu, kteří budou poskytovat zpětnou vazbu. Účastník si vytváří portfolio pedagogických praxí.

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Pedagogická praxe 3 – učitelská reflektovaná								
Celkový rozsah (vyuč. hod.):	50	A:	20	B:	15	C:	10	D:	5
Lektoři:	doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.								
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování praxe by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analyzovat dokumentaci školy, • vytvořit časově tematicky plán, • vytvořit ISP pro žáky se SVP, • implementovat veškeré didaktické kategorie do vyučovacího procesu, • rozeznat všechny didaktické kategorie a správně je použít, • učit pod dohledem provázejícího/cvičného učitele v tandemu, • učit pod dohledem provázejícího/cvičného učitele samostatně, • formativně hodnotit žáky, • použít reflektivní techniky učitele. <p>Po absolvování reflexe praxe na VŠ by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reflektovat absolvovanou praxi z hlediska jejího přínosu pro jejich pedagogickou přípravu a její kvality, • sebereflexe, tj. o zamyšlení se nad pocity, které se v nich odehrávaly, co při praxi prožívali, co je překvapilo a proč, • sebereflexe i s posuzováním a hodnocením výuky někoho druhého, • analyzovat edukační proces na základě reflektivních otázek. <p>Výstupy z praxe úzce korespondují s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba na všechny kompetence KR AU).</p>								
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Účastníci vykonají praxi na vybrané škole v místě svého bydliště, nebo na škole dostupné. Je možné vykonat praxi i na škole, na které již účastník působí, ale je nutné ji absolvovat také hospitační činností u kolegy/kolegyně, a to v rozsahu 15 hodin. Následně je možné realizovat pedagogickou praxi v souladu se svým pracovním zařazením na dané škole, ale především v souladu s odbornou kvalifikací svého oboru.								
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet								

Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	<p>Pedagogická praxe 3 učitelská reflektovaná v rozsahu 50 hodin celkově, přičemž 15 hodin bude hospitovat ve třídě, ve které bude následně učit, aby se implementoval do kolektivu žáků na základní nebo střední škole, a následně bude 20 hodin v roli učitele realizovat výuku pod dohledem provázejícího/cvičného učitele. Praxe bude reflektována s provázejícím/cvičným učitelem v rozsahu 10 hodin na dané škole. Tato praxe bude reflektována i vzdělavatelem vzdělávacího programu, a to v rozsahu 5 hodin. Reflexe bude probíhat po ukončení pedagogické praxe za přítomnosti lektora disciplíny i ostatních účastníků programu, kteří budou poskytovat zpětnou vazbu. Účastník si vytváří a rozšiřuje portfolio pedagogických praxí.</p>
---	---

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Pedagogická praxe 4 – učitelská reflektovaná									
Celkový rozsah (vyuč. hod.):	50	A:	20	B:	15	C:	10	D:	5	
Lektoři:	doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.									
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	<p>Po absolvování praxe by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • analyzovat dokumentaci školy, • vytvořit časově tematicky plán, • vytvořit ISP pro žáky se SVP, • rozeznat všechny didaktické kategorie a správně je použít, • učit pod dohledem provázejícího/cvičného učitele samostatně, • formativně hodnotit žáky, • umět pracovat s dokumentací školy, • použít reflektivní techniky učitele. <p>Po absolvování reflexe praxe na VŠ by účastníci měli být schopni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reflektovat absolvovanou praxi z hlediska jejího přínosu pro jejich pedagogickou přípravu a její kvality, • sebereflexe, tj. o zamyšlení se nad pocity, které se v nich odehrávaly, co při praxi prožívali, co je překvapilo a proč, • sebereflexe i s posuzováním a hodnocením výuky někoho druhého, • analyzovat edukační proces na základě reflektivních otázek. <p>Výstupy z praxe úzce korespondují s kompetencemi definovanými v kompetenčním rámci absolventa a absolventky učitelství (provazba na všechny kompetence KR AU).</p>									
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Účastníci vykonají praxi na vybrané škole v místě svého bydliště, nebo na škole dostupné. Je možné vykonat praxi i na škole, na které již účastník působí, ale je nutné ji absolvovat také hospitační činností u kolegy/kolegyně, a to v rozsahu 15 hodin. Následně je možné realizovat pedagogickou praxi v souladu se svým pracovním zařazením na dané škole, ale především v souladu s odbornou kvalifikací svého oboru.									
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	zápočet									
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:										

Pedagogická praxe 4 učitelská reflektovaná v rozsahu 50 hodin celkově, přičemž 15 hodin bude hospitovat ve třídě, ve které bude následně učit, aby se implementoval do kolektivu žáků na základní nebo střední škole, a následně bude 20 hodin v roli učitele realizovat výuku pod dohledem provázejícího/cvičného učitele. Praxe bude reflektována s provázejícím/cvičným učitelem v rozsahu 10 hodin na dané škole. Po dohodě s provázejícím/cvičným učitelem účastník bude přítomen na poradách školy i třídních schůzkách, popř. různých akcích školy. Tato praxe bude reflektována i vzdělavatelem vzdělávacího programu, a to v rozsahu 5 hodin. Reflexe bude probíhat po ukončení pedagogické praxe za přítomnosti lektora disciplíny i ostatních účastníků programu, kteří budou poskytovat zpětnou vazbu. Účastník si vytváří a rozšiřuje portfolio pedagogických praxí.

4. Forma:

Studium probíhá prezenčně v prostorách PdF UP v Olomouci, Žižkovo nám. 5, 779 00, prostřednictvím seminářů a cvičení pouze kontaktně.

Klasická prezenční výuka, tzv. face to face s dominantní rolí vzdělavatele v maximálně 30členných skupinách. Pro realizaci výuky jsou využity především metody výkladu a vysvětlování (vzhledem k malým studijním skupinám), tak také metody dialogu, názorně demonstrační a dovednostně-praktické metody, a lektoři se zaměří na participační (aktivizační) metody. V běžných hodinách všeobecného teoretického základu, ve kterých je možné takto výuku realizovat, bude použit kromě klasického vyučovacího modelu MEFDA, také model E-U-R na základě kterého dochází k simulaci konkrétních vyučovacích hodin na jednotlivých vzdělávacích stupních (2. stupeň ZŠ a SŠ). V rámci vyučovacího modelu E-U-R jsou využity k výuce metody kritického myšlení, prostřednictvím kterých dochází k naplňování nejen vzdělávacího obsahu, ale i kompetenčního rámce absolventa a absolventky učitelství.

Jednotlivé oblasti Kompetenčního rámce absolventa a absolventky učitelství nelze od sebe oddělovat, a proto budou rozvíjeny dané kompetence ve **všech** vyučovaných disciplínách a budou uplatňovány a prohlubovány prostřednictvím jednotlivých pedagogických praxí v průběhu celé realizace programu. Na základě kvalitní reflexe zkušeností z praxe, a v souvislosti s propojením teoretických konceptů a odborných zdrojů, získají účastníci potřebné kompetence, definované jako jednotlivé oblasti Kompetenčního rámce. Na výuce se podílejí v roli vyučujících odborníci na danou problematiku, kteří se ve své profesní dráze průběžně vzdělávají ve svých oborech, participují na výzkumných projektech, a úzce spolupracují s pedagogickým terénem při implementaci nových vědeckých poznatků.

Oborové didaktiky jsou zaměřeny na oblasti (a jsou v rámci programu nabízeny):

- humanitní (český jazyk, cizí jazyk, dějepis, společenské vědy);
- přírodovědnou (matematika, biologie, zeměpis);
- technickou (elektrotechnika, informatika);
- ekonomickou.

V oborových (předmětových didaktikách) jsou použity jak klasické, tak komplexní vyučovací metody. Lektoři také využijí interaktivní metody ve výuce. Přístup vzdělavatelů v těchto didaktikách je individuální bez nutnosti využívat LMS prostředí. Veškerou literaturu a informační zdroje obdrží účastníci od konkrétních lektorů ve výuce. Prezenční výuka v ostatních předmětech má charakter především tzv. tutoriálů (na kterých se nepřednáší) v jejichž rámci jsou diskutována problematická témata, obtížné studijní pasáže učiva (strukturovaného v obdržených studijních textech), procvičovány dovednosti, diskutovány problémy při zpracovávání samostatných prací, konzultovány studijní záležitosti apod.

V rámci studia účastníci pracují i s elektronickým systémem PdF UP v Olomouci. Tím je systém MOODLE. V tomto systému jsou zavěšena témata, která jsou na tutoriálech probírána a procvičována a zároveň studijní literatura, videa i jiná cvičení. Do MOODLE systému účastníci zavěšují dlouhodobé korespondenční úkoly, které lektor kontroluje a připomínkuje, popř. schvaluje. Prostřednictvím MOODLE získává účastník zpětnou vazbu na své samostatné práce, které lektor průběžně posuzuje a hodnotí. Tyto práce jsou součástí profesního portfolia účastníka, které si vytváří v průběhu studia a společně se závěrečnou prací, která koresponduje s

portfoliem účastníka, předkládá k závěrečným zkouškám. Veškeré informace o průběhu studia získává účastník na začátku akademického roku od garanta a manažera studia.

POZNÁMKA: Veškerá výuka se koná vždy v sobotu.

5. Vzdělávací cíl:

Studium je určeno k získání kvalifikace učitele v souladu s § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 317/2005 Sb., o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků, akreditační komisi a kariérním systému pedagogických pracovníků, ve znění pozdějších předpisů.

Absolvent studijního programu Studium pedagogiky pro učitele druhého stupně základní školy a učitele střední školy je vybaven takovými kompetencemi, které mu umožňují vykonávat kvalifikovaně profesi učitele 2. stupně základní školy a střední školy (ISCED 2, ISCED 3). Na základě absolvovaného studia je vybaven souborem obecných kompetencí, které korespondují s Kompetenčním rámcem absolventa a absolventky učitelství (MŠMT, 2023) v okruhu:

Pedagogika a psychologie

Absolvent:

- má aktivně osvojeny vybrané pedagogické pojmy a teorie nezbytné pro výkon učitelské profese;
- se orientuje v otázkách výchovy a vzdělávání na základě znalosti vzdělávacích soustav a trendů ve vzdělávání;
- ovládá základní metody a techniky výchovy, prostřednictvím nichž formuje osobnost žáka na 2. stupni ZŠ a SŠ
- je schopen charakterizovat jednotlivé základní psychologické disciplíny a jejich specifika;
- dokáže popsat strukturu lidské psychiky a vyjmenovat její determinanty;
- je schopen charakterizovat vývojová stádia jedince (ve složce kognitivní, emoční, morální a sociální) v souvislosti s věkovou skupinou žáka mladšího školního věku;
- ovládá psychologické základy procesů vyučování a učení a je schopen je aplikovat ve své práci;
- dokáže využít individuální předpoklady žáků a jejich vývojové zvláštnosti při diferencovaném přístupu k žákům ve vyučovacím procesu;
- rozumí psychologickým zákonitostem učení u žáků 2. stupně ZŠ a SŠ, které následně promítá do projektování vzdělávacích programů,

Obecná didaktika a oborová didaktika

Absolvent:

- zná základní didaktické zásady a je schopen je využívat ve své práci;
- je schopen využívat ve vyučování moderní koncepce vyučování založené na aktivním zapojení žáků do vyučovacího procesu;
- aktivně využívá vyučovací metody a dokáže zvolit a použít vhodnou vyučovací metodu v závislosti na cíli vyučování a požadovaném stupni osvojení poznatků;
- zná vzdělávací program daného typu školy a dovede s ním pracovat;
- používá strategie vyučování a učení v teoretické i praktické rovině ve spojení se znalostmi jejich psychologických a sociálních vazeb;
- dovede správně hodnotit výsledky učení svých žáků s ohledem na význam daného učiva, na individuální zvláštnosti žáků a na požadavky konkrétní školy;
- využívá moderní informační a prezentační technologie na podporu učení žáků.
- chápe význam všech předmětů učebního plánu 2. stupně ZŠ a SŠ a umí pro ně stanovit cíl;
- je schopen vybrat podstatné poznatky z odborných disciplín a transformovat je do učiva 2. stupně ZŠ a SŠ;
- dovede užívat základní metodické postupy a prostředky ve výuce daného předmětu a je schopen přizpůsobit je individuálním potřebám žáků a požadavkům konkrétní školy;
- je schopen integrovat do vyučovacích předmětů mezioborové poznatky a využívat mezipředmětové vztahy,
- dokáže objasnit problematiku inkluze a integrace jednotlivých skupin žáků se zdravotním postižením nebo znevýhodněním, a to zejména v kontextu primárního vzdělávání;
- umí aplikovat základní postupy potřebné pro pedagogické řešení základních problémů inkluze a integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do běžného vzdělávacího systému primární školy;
- ovládá strategie práce s heterogenní skupinou na primární škole.

- vytváří bezpečné prostředí pro učení,
- umí plánovat a reflektovat výuku.

Řízená a reflektovaná praxe

Absolvent:

- zná vliv psychických stavů na úspěšnost žákova učení a dokáže tyto znalosti využít ve vyučovacím procesu;
- uvědomuje si možnosti a meze vlivu mimoškolního prostředí na žáky a dokáže tento vliv využít ve své práci;
- je schopen analyzovat příčiny negativních postojů a chování žáků a najít prostředky nápravy;
- dokáže rozpoznat a řešit sociálně patologické projevy žáků (např. šikanu a týrání);
- ovládá způsoby pro dodržování pravidel funkční pedagogické komunikace;
- respektuje ve své pedagogické práci práva žáků;
- se orientuje ve školské legislativě;
- je schopen dodržovat zásady profesní etiky;
- ovládá mechanismy sebereflexe a sebehodnocení;
- orientuje se v náročných sociálních situacích ve škole i mimo školu a je schopen pomoci při jejich řešení;
- dokáže zajistit kázeň ve třídě a umí řešit nestandardní výchovné situace a výchovné problémy,
- dokáže odpovědně pracovat s informacemi a s digitálními nástroji,
- umí plánovat, vést a reflektovat výuku,
- umí komunikovat a spolupracovat s rodiči a širší komunitou školy.

6. Hodinová dotace:

Studijní program je realizován prezenční formou ve čtyřech semestrech. Celkově program zahrnuje 305 hodin výuky (155 hod. přímé výuky a 150 hod. pedagogické praxe s reflexí). Rozsah nezbytné přítomnosti účastníků na vzdělávání: min. 75% účast na teoretické části programu; 100% účast na praxi.

7. Maximální počet účastníků a upřesnění cílové skupiny:

Program je určen pro absolventky a absolventy akreditovaných magisterských studijních programů ve studijním oboru, který odpovídá charakteru všeobecně vzdělávacího předmětu nebo odborného předmětu na 2. stupni ZŠ nebo SŠ. Do programu budou přijímáni absolventi magisterských studijních programů, zaměřených na oblast:

- humanitní (český jazyk, cizí jazyk, dějepis, společenské vědy);
- přírodovědnou (matematika, biologie, zeměpis);
- technickou (elektrotechnika, informatika);
- ekonomickou.

Počet účastníků ve skupině je minimálně 5, max. 30.

8. Plánové místo konání:

Výuka bude probíhat v učebnách Pedagogické fakulty UP v Olomouci, které disponují potřebným technickým zázemím (internet, interaktivní tabule, dataprojektory apod.). Kontaktní forma výuky pomáhá vytvářet prostředí ke sdílení zkušeností a příkladů dobré praxe.

9. Jmenný přehled lektorů s podrobnými informacemi o jejich kvalifikaci a přehled průběhu praxe:

Doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.

Mgr. Pavel Neumeister, Ph.D.

Doc. PhDr. Jana Kantorová, Ph.D.

PhDr. Jitka Petrová, Ph.D.

PhDr. Jitka Plischke, Ph.D.

PhDr. René Szotkowski, Ph.D.

Mgr. Jitka Nábělková, Ph.D.

Ing. Alena Opletalová, Ph.D.

Mgr. Martin Havelka, Ph.D.

Mgr. Jan Wossala, Ph.D.

RNDr. Martin Jáč, Ph.D.

Doc. Mgr. Jaroslav Vala, Ph.D.

Mgr. Josef Nevařil, Ph.D.
Mgr. Tomáš Hubálek, Ph.D.
Prof. Ph.D. Milan Klement, Ph.D.
Mgr. Tereza Buchtová, Ph.D.
Mgr. Eva Dvořáková Kaněčková, Ph.D.
Mgr. Petra Jurkovičová, Ph.D.
Mgr. Tomáš Hubálek, Ph.D.
PhDr. Ivona Domischová, Ph.D.
Doc. Mgr. Dita Finková, Ph.D.
PhDr. Soňa Lemrová, Ph.D.
Doc. PhDr. Stanislav Štěpáník, Ph.D.
+ příloha č. 1: Potvrzení o realizované výuce

10. Odborný garant: doc. PhDr. Martina Fasnerová, Ph.D.

11. Materiální a technické zabezpečení:

Studium využívá texty, jež byly napsány a vydány na participujících pracovištích Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a budou účastníkům k dispozici prostřednictvím MOODLE, a využívá rovněž materiální a technické vybavení Ústavu pedagogiky a sociálních studií – od vybavení učeben přes hygienická zařízení až po odpočinkové zázemí.

Organizace studia: Studium je organizováno prezenční formou s podporou MOODLE, kam lektor nahraje studijní materiály, témata výuky a postup při kontaktní výuce. Také prostřednictvím MOODLE dochází k odevzdávání dlouhodobých korespondenčních úkolů a zpětné vazbě pro účastníky.

Přímá výuka probíhá formou instruktáží, prezenční výuky (především k osvojení praktických dovedností) nebo tutoriálů. Na tutoriálech mají studující možnost vzájemně se informovat o studijních problémech, diskutovat o probraném učivu nebo na téma dané tutorem, ale také získat přehled o plnění studijních povinností, o charakteru a nárocích samostatné práce, získat zpětnou vazbu o míře pokroku ve studiu, reakci na individuální dotazy apod.

12. Způsob zakončení studia:

Veškerá evidence zápočtů, zkoušek a kolokvií bude vedena prostřednictvím studijní agentury STAG. Každý předmět je kreditově ohodnocen, celkový počet kreditů je 120 (60 kreditů za každý dvousemestrální rok studia). Součástí zkoušky je hodnocení výsledků samostatného řízeného studia v jednotlivých studijních předmětech a hodnocení kvality profesního portfolia studujícího. Každý studující vykoná celkem 4 dílčí zkoušky a 4 kolokvia + závěrečnou zkoušku s rozpravou nad profesním portfoliem. Součástí studia je učitelská praxe v rozsahu 150 hodin.

O veškeré organizaci studia jsou účastníci studia informováni jednak na první konzultaci, ale také v průběhu studia.

Závěrečná zkouška probíhá před odbornou komisí, kterou tvoří odborníci z pedagogiky a didaktiky včetně oborové didaktiky, také z psychologie a odborník z pedagogické praxe (ředitel školy, zástupce ředitele školy, provázející učitel...). Závěrečná zkouška je konána z:

- pedagogiky a obecné didaktiky
- psychologie,
- oborové didaktiky.

Součástí závěrečné zkoušky bude i obhajoba a diskuse k závěrečné písemné práci, která koresponduje s profesním portfoliem účastníka vzdělávání.

Absolventi získají osvědčení o absolvování studia v souladu s ustanovením § 24 odst. (5) zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

13. Způsob vyhodnocení akce:

Účastníci programu budou hodnotit program pomocí evaluačních nástrojů dle „Plánu evaluace vzdělávacího programu pro splnění (dalších) kvalifikačních předpokladů“ (viz samostatný dokument).

Personální zajištění vzdělávacího programu:

Vzdělávací program je administrován studijním **referentem**, který zodpovídá za administrativní zajištění přijetí účastníka do VP, jeho průběh studia (účasti v programu) a také je zodpovědný za administraci ukončení účasti účastníka ve vzdělávacím programu.

Garant vzdělávacího programu je zodpovědný za kvalitativní zajištění vzdělávacího programu.

Manažer vzdělávacího programu zajišťuje účastníkům odbornou podporu ve „studijních“ záležitostech, koordinuje rozvrh výuky, a společně s referenty vzdělávacího programu komunikuje s jednotlivými lektory/vyučujícími. Zároveň působí jako prostředník mezi účastníky a garantem vzdělávacího programu, resp. studijním referentem, příp. vedením instituce (proděkanem/děkanem/prorektorem/rektorem).

Evaluátor je osoba, která na pracovišti (Centru celoživotního vzdělávání PdF UP v Olomouci) zajišťuje evaluační aktivity spojené s realizací jednotlivých vzdělávacích aktivit (dílčích disciplín i celého vzdělávacího programu). Zároveň spolupracuje s Představitelem vedení pro kvalitu a Interním auditorem, jakožto osobami pověřenými naplňováním systému managementu kvality stanoveným normou ČSN EN ISO 9001:2016. Centrum celoživotního vzdělávání PdF UP v Olomouci je držitelem certifikace dle této normy od roku 2013.